

Vívóhíradó

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM

DECEMBER

10. SZÁM.

Szakmai jelentés az olimpiáról

Az olimpiák utáni világbajnokságokon szinte már törvényszerű, hogy azokon gyengébb eredmények születnek. Így történt ez a mexikói olimpia után is, 1969-ben a Havanna-i világbajnokságon.

Ez bizonyos mértékig természetes is, az olimpiai év erős terhelése után. Az a véleményem, hogy ez a kis kiengedés a következő olimpia érdekében hasznos is. Ugyanigy rendkívül fontos az, hogy az intenzív edzés és verseny-terhelés után legyen egy több hetes időszak, amikor a versenyzők teljesen kikapcsolódnak és pszichikailag felszabadulnak, regenerálódnak. A müncheni olimpiára az MTS OT vonatkozó határozata alapján elkészítettünk egy 3 éves felkészülési programot 1970-72-re. E programban rögzítettük a felkészülési munka legfontosabb időrendi és tartalmi feladatait. Ennek alapján készültek el a részletes éves tervek. Mind a programot, mind az éves terveket az érdekelt egyesületekkel megvitattuk. A munka menetét évente több alkalommal napirendre tűztük és az ésszerűtételek alapján kiegészítettük, módosításokat eszközöltünk.

A kubai VB után, az elfogadott program és a részletes felkészülési terv alapján keményebb és rendszeres edzést kezdtünk el, már akkor megcélozva a müncheni olimpiát. A rendszeres munka hatására már az 1970-es ankarai VB-n két arany, két ezüst és egy bronz, majd az 1971-es bécsi VB-n - annak dacára, hogy nem készültünk kifejezetten rá - várakozáson felül jól szerepeltünk. Igaz, hogy Bécsben csak egy arany volt, de a három ezüst és a sok egyéni helyezés /férfi tör V., VI., női tör II., IV., V., párbajtőr V., kard VI./ már biztató jel volt az olimpiai felkészüléshez. Különösen értékesnek tartottuk ezt az eredményt azért, mert egyrészt a bécsi VB a magyar bajnokság és a VB közötti rövid idő miatt nem tudtunk versenyzőinknek megfelelő lazítást biztosítani. /Még a VB-t követlenül megelőző időben is olyan nagy kedvvel végezték versenyzőink az edzéseket, ami a VB szempontjából nem, de az olimpiai felkészülés érdekében feltétlenül hasznos volt, ezért nem akartuk a terhelést csökkenteni./ Másrészt az egyéni helyezésekben éppen azok a fiatalok jeleskedtek, akik első ízben voltak válogatottak és ez a jövő szempontjából volt fontos.

1971 őszétől már minden erőnkkel az olimpiára készültünk, a válogatott keret edzőivel megállapodtunk, hogy az évközi hazai és nemzetközi versenyekre nem készülünk rá. Ennek következtében természetes, hogy a korábbi évekhez viszonyítva az évközi nemzetközi versenyeken viszonylag gyengébben szerepeltünk. Egyedül a kardvívóink hoztak jó eredményeket, de ők az év elején nem végeztek olyan intenzív munkát, mint a többi fegyvernem. Érdekes, hogy pl. az a francia törccsapat, amely 1972. áprilisban Budapesten elkápráztatott bennünket, az olimpiára kégett és csak nehezen tudott a magyar csapattal szemben III. lenni, amely csapat pedig Budapesten igen gyenge ellenfélnek bizonyult. Ugyanez történt az NSZK párbajtőrccsapatával, amely a Heidenheim-i tornán ugy az egyéni, mint a csapatversenyekben diadalmaskodott.

A közös edzéseken sok olyan jelenség volt, aminek egyensúlyozása nehéz feladat volt, de vállalni kellett a rizikót. Az olyan heterogén egyéniségekből álló együttes, mint a jelenlegi vívócsapat, egész különleges bánásmódot és elbírálást érdemel. Még egy nagyon fontos körülmény, hogy az évek alatt szétzilált vívócsapatból próbáljunk egy viszonylag egységes kollektívát kialakítani: Hiányzik az az otthon, ahol minden időben edzést tartatnánk nagylétszámú versenyzőgárdánkkal. Nincs olyan termünk, ahol egy válogatott edzést lebonyolíthatnánk. A sportvezetés segítségével most a Játékosarnokban dolgozhattunk, de ez már most is sok nehézséggel járt és nekünk már a négy év múlva következő olimpiára kell gondolni.

Súlyos problémát jelentett Enyedi Siegfried disszidálása 1970-ben amit szerencsésen oldott meg dr. Mendelényi Tamás bekapcsolódása az edzésekbe.

Sokkal nagyobb kiesést okozott Nemere Zoltán disszidálása, mert ő nemcsak a csapatversenyeken volt a párbajtőrccsapat bányája, hanem összes rossz tulajdonságai mellett, az edzőmunkában is vezére volt a csapatnak - akire hallgattak. Hogy párbajtőr csapatunk

sorsa még reménytelenebbnek lásson, Vass Imre, a csapat vezetőedzője is bejelentette visszavonulását és nyugdíjazását kérte. Így ennek a csapatnak is, hasonlóan a másik három fegyvernemhez, minden problémája reám hárult. Igaz, hogy későbben Vass Imre vállalta, hogy tanítványaival; Kulcsárral és Osztrics Istvánnal továbbra is foglalkozik, de edzőtáborba nem hajlandó lejönni.

A magyar bajnokságok utáni rövid pihenő nem volt teljesen elég ahhoz, hogy versenyzőink pszichikailag teljesen kipihenjék magukat és éppen ezért, hogy az előttünk álló hosszú időszakot változatosabbá tegyük, kértük, hogy a közvetlen felkészülés első szakaszát Mátraházán tölthessük. Itt két kedvező körülménnyel indultunk. Az egyik: az ideális környezet, ahol a versenyzők nagy kedvvel dolgoztak és a nagy hőség sem viselte meg annyira az embereket, mint Tatán. A másik: hogy végre Vass Imre kérdése megoldódott és ismét jelentkezett munkára, amit korábbi években oly jól és lelkiismeretesen végzett. Ez a tény nemcsak a tanítványaira, hanem az egész párbajtőr csapatra pozitív hatást gyakorolt.

A mátraházi edzőtábor olyan jónak bizonyult, hogy kértük - és engedélyt is kaptunk rá, - hogy a tervezettnél több időt töltsünk Mátraházán. Szükségesnek tartom itt lerögzíteni, hogy a Módszertani Osztály minden segítséget megadott, szinte nem tudtunk olyat kérni, ami a felkészülés érdekében fontos, hogy arra ne igyekezett volna megoldást találni.

Ahogy közeledett az olimpia, úgy nőtt a harctéri idegesség. Versenyzők egymás között, edzők és versenyzők között, sőt edzők, versenyzők és technikusok között napirenden voltak jelenetek és viták úgy, hogy ebben az időszakban szinte fontosabb lett volna egy pszichológus, mint egy szakember.

A válogatott keretnél több mint két évtizede az volt a gyakorlat, hogy azok az egyesületi edzők, akik a válogatottba tanítványt adnak, az edzőtáborban is foglalkozzanak tanítványaikkal. A vívásban nem helyes és zökkenőt jelent az edzőváltás. De van ennek a körülménynek olyan pozitívuma is, hogy az edzések alatt az edzők akarva, akaratlanul hatással vannak egymásra. Ez pedig komoly fejlődési lehetőséget biztosít. Éppen ezért itt szeretnék köszönetet mondani az egyesületi vezetőknek, akik az olimpiai felkészülés érdekében oly hosszú időre lemondtak legjobb edzőikről. Ez nemcsak a fent elmondottak miatt volt fontos, hanem azért is, mert így az olimpiai válogatottakkal sokkal intenzívebben tudtak foglalkozni, nem voltak agyonterhelve a túl sok tanítvánnyal. Ha tekintetbe vesszük, hogy egy alapos iskola kb. 3/4 óra, akkor tudomásul kell venni, hogy egy edzésen három igazán jó iskolánál nehezebb többet adni - sem idő, sem pedig energia nem jut rá.

Évi átlagban legtöbbit a női törvívók dolgoztak. Az év elején a kardvívók munkája lanyhább volt, de ahogy közeledtünk az olimpia felé, ez egyre inkább feljavult, sőt volt olyan időszak, amikor ők érdemeiték volna ki a szorgalmi díjat.

Törvívóink, mint mindig - egy-két kivételtől eltekintve - igen szorgalmasan dolgoztak. Viszont a párbajtőrben a korábban megszokott rendkívül kemény edzés lanyhult. Nem végeztek ők sem kevesebb munkát, mint a többi fegyvernem, de hiányzott az a lelkesedés, amely az edzési időn túl a késhegyig menő asszókat jelentette korábban.

Az olimpiai felkészülés vége felé a versenyzők többsége idegfáradtságról, fásultságról panaszkodott és éppen ezért a tatal edzéseket két nappal korábban fejeztük be. Ahol azonban szükségesnek mutatkozott - párbajtőr - ott az elutazás előtt még Pesten is tartottunk edzést. A mutatott formák és az elvégzett munka alapján joggal tekinthettünk bizalommal az előttünk álló versenyek elé. Azzal a nyugodt lelkiismerettel mehettünk ki, hogy egy jól felkészített, kitűnő küzdőszellemű, egységes csapatot vihetünk Münchenbe.

Az olimpiai csapatot a hazai tájékoztatók és a nemzetközi versenyek alapján jelöltük ki. Az egyéni nevezéseket a versenyzők rutinja alapján javasoltuk. A válogatás az egyesületek javaslata alapján, az edzőtanács meghallgatásával történt, amit az MVSZ elnöksége terjesztett az MTS illetve az Olimpiai Bizottság elé.

Egy-két kisebb vitától eltekintve a jelölés általában egyhangú volt.

AZ OLIMPIA VIVÓEREDMÉNYEI:

Férfi tör egyéniben:

Kamuti László a második fordulóban esett ki 1 győzelemmel. Szabó Sándor a legjobb 12 között volt, dr.Kamuti Jenő pedig éppen úgy, mint Mexikóban, itt is ezüstérmes lett.

Férfi tör csapatban:

Együttesünk a IV. helyen végzett, ami nem volt reális. Ez azért sajnálatos körülmény, mert ha a valóságnak megfelelően bronzérmesek, akkor csapatunk minden tagja érmmel tért volna haza. Csapatunk Libanon ellen 13:3 arányban /Szabó, dr.Kamuti és Marton 4-4, dr.Fenyvesi 1 győzelem/, Kanada ellen 14:2 arányban /Marton és dr.Fenyvesi 4-4, Kamuti 1. és dr.Kamuti J. 3-3 győzelem/ és Románia ellen 8:7 arányban győzedelmeskedett /Szabó 3, Marton és dr.Kamuti 2-2, dr.Fenyvesi 1 győzelem/. A legjobb négy közé jutásért

a kubai csapattal mérkőztünk és igen erős küzdelem után, 9:6 arányban nyertük meg a mérkőzést. A legjobb kettő közé jutásért a kitűnő lengyel csapattal, a későbbi olimpiai bajnokkal kerültünk össze és 8:7 arányban vereséget szenvedtünk. A kitűnően vívó Marton 4, Szabó 3 győzelmet aratott, míg dr.Fenyvesi és dr.Kamuti nem tudott mérkőzést nyerni. Fenyvesi indiszponáltan, Kamuti pedig az egyéni verseny során elszenvedett combizomsérülés miatt nem tudott megfelelően helytállni. A harmadik helyért a franciákkal 9:7 arányú vereséget szenvedtünk súlyos zsűri tévedésekkel. /Itt Szabó, dr.Kamuti és Marton 2-2, Kamuti L. pedig 1 győzelmet ért el./ Külön meg kell emlékezni dr.Kamuti Jenő versenyén kívüli tevékenységéről, aki több sportágban is orvosi feladatokat, vívásban pedig szakvezetést segítő feladatokat látott el igen nagy megelégedésre.

Kard egyéniben:

Pézsza a harmadik fordulóban esett ki 1 győzelemmel, míg Marót és Kovács Tamás a döntőbe került, ahol Marót 3 győzelemmel ezüstérmes, Kovács Tamás pedig VI. helyezést ért el.

Kardcsapatban:

Az előmérkőzések folyamán a bolgárokkal szemben 12:4 arányban nyertünk. /Gerevich Pál 4, Marót és Pézsza 3-3, dr.Bakonyi 2 győzelem/. A románok ellen 9:3 arányban nyertünk. /Marót és Pézsza 3-3, Gerevich Pál 2, Kovács Tamás 1 győzelem./ Kuba ellen ismét 9:2 arányú győzelmet arattunk /Gerevich P. és Marót 3-3, Kovács T. 2, dr.Bakonyi 1 győzelem/. Sajnos a döntőbe jutásért a szovjet csapattal kellett megküzdeni, miután a szovjet csapatot rosszul rangsorolták. A mérkőzésen, ahol csapatunk mélyen tudása alatt vívott, 9:7 arányú vereséget szenvedtünk /Gerevich 3, Kovács 2, Marót és Bakonyi dr. 1-1 győzelem/. Így csak a harmadik helyért mérkőzhettünk és a román csapat ellen keserves küzdelemben győztünk 8:7-re. /Gerevich 3, Marót 3, Kovács 2, Pézsza 0 győzelem./

Női tőr egyéniben:

Rejtő és Szolnoki a második fordulóban esett ki 1, illetve 2 győzelemmel, míg Bóbis Ildikó döntőbe került és 3 győzelemmel ezüstérmes lett.

Női tőr csapatban:

Rejtő és Szolnoki gyengébb szereplése miatt rossz volt a rangsorolásunk, de már az előmérkőzések folyamán egy csoportba kerültünk a szovjet csapattal. Első mérkőzésünkön Kuba ellen 14:2-re győztünk /Rejtő, Szolnoki és Tordasi 4-4, Rónay 2 győzelem/. Utána az osztrákok ellen is 13:3 arányú győzelmet arattunk. /Rejtő 4, Bóbis, Rónay és Szolnoki 3-3 győzelem./ A csoportelsőségért a szovjet csapat ellen igen nagy különbséggel kaptunk ki 8:4 arányban. A legjobb négy közé jutásért a rendkívül erős francia csapattal mérkőztünk és óriási küzdelemben 9:7 arányban nyertünk. /Tordasi 3, Bóbis, Rejtő és Szolnoki 2-2 győzelem./

A döntőbe jutásért az ugyancsak jó erőkből álló olasz csapattal vívtunk és Tordasi bravúros vívásával 8:6 arányban győztünk. /Tordasi 4, Rejtő, Szolnoki 2-2, Bóbis 1 gy./ /1 asszója bentmaradt./ A döntőbe ismét a szovjet csapattal kerültünk össze és a kezdeti jó vívás után csapatunk teljesen összetört, aminek elsősorban Rejtő indiszponáltsága volt az oka. Végeredményben 8:5 arányban szenvedtünk vereséget. /Szolnoki, Bóbis 2-2 gy. /1-1 mérk. bent maradt/, Tordasi 1 gy, Rejtő 0 gy./ Így csapatunk ezüstérmes lett.

Párbajtőr egyéni:

Schmitt a 3. fordulóban esett ki és ez rangsorolásunkat erősen lerontotta. Ezzel szemben dr.Fenyvesi és Kulcsár a döntőbe jutott és dr.Fenyvesi 4 gy. 1 kettős vereséggel aranyérmes lett, míg Kulcsár 3 győzelemmel bronzérmes lett.

Párbajtőr csapatban:

Első ellenfelünk az év során ragyogó eredményeket elérő NSZK csapat, amelyet 10:5 arányban győztünk le. /Erdős, dr.Fenyvesi 3-3, Osztrics, Schmitt 2-2 gy./ Utána a dán csapattal mérkőztünk és 16:0-ra győztünk. /Osztrics, Erdős, dr.Fenyvesi, Schmitt 4-4 gy./ Ezután az NSZK-tól vereséget szenvedett svéd csapat ellen egészen fejtellenül vívtak versenyzőink és nagy nehezen tudtak összekaparni 5 győzelmet ahhoz, hogy a csoport elsőségünket megtarthassuk. /Dr.Fenyvesi 3, Kulcsár, Schmitt 1-1, Erdős 0 gy./ Ezzel az eredménnyel az NSZK csapata nem jutott a nyolc közé, amiben a magyar csapat részéről szándékosságot láttak, ezért érthetően, nem a legszimpatikusabb cikkeket jelentek meg a sajtóban. A négy közé jutásért a lengyelekkel mérkőztünk és 8:1 arányban győztünk. /Osztrics, Kulcsár 3-3, Schmitt 2, Dr.Fenyvesi 1 gy./ Rossz rangsorolásunk miatt a döntőbe jutásért itt is, mint a kardban, a szovjet csapattal kerültünk össze, itt azonban a szovjet csapat látta ennek kárát, mert Fenyvesi kitűnő vívásával a szovjet csapatot 8:5 arányban legyőztük. /Dr.Fenyvesi 4, Kulcsár 2, Osztrics ill. Erdős 1 gy. /Osztrics lesérült/, Schmitt 1 gy. /1 asszója bent maradt.

A döntőt a francia csapatot nagy meglepetésre legyőző svájciak ellen vívtuk és igen kemény, de sportszerű mérkőzésben 8:4 arányban győztünk. /Erdős, Kulcsár, dr.Fenyvesi és Schmitt 2-2 győzelem./

Egyéni értékelés:

Tőr egyéniben Kamuti dr., Kamuti L. és Szabó indultak. Kamuti Jenő dr. és Szabó a várakozásnak megfelelően jól vívtak, Szabó kezdettől fogva végig biztosan verkedte magát a középdöntőbe, Dr. Kamuti pedig, szokásához híven, a verseny során egyre inkább belelendült. A középdöntőben kettőjük mérkőzéséből Kamuti került ki győztesen, ami Szabót láthatóan letörte és ezentúl már nem vívott olyan meggyőzően, mint eddig. Kamuti dr. eredményét már fentebb ismertettem.

Csapatban Marton és Fenyvesi dr. lépett be, az előbbi élete legragyogóbb formáját vívta, míg Fenyvesi dr. sajnos nem tudta beváltani a hozzá fűzött reményeket ebben a fegyvernemben.

Kardban a Pézsa, Marót, Kovács T. triászból Kovács Tamás kezdett legjobban és a középdöntőig kiemelkedően is vívott. Még a döntő első mérkőzésén Marót-tal szemben ki-tűnő volt, ezután azonban téves ítélet teljesen kihozta sodrából és sajnos, nem tudott több győzelmet csinálni, ami mindkettőjük helyezését determinálta.

Csapatban dr. Bakonyi és Gerevich Pál kapcsolódott be, Bakonyi hozta a tőle várt eredményt, Gerevich pedig messze a várakozáson felül teljesített és ahogy törben Marton, ugy kardban Gerevich volt a csapat legmegbízhatóbb tagja.

Női törben Rejtő, Bóbis, Szolnoki hármasból egyedül Bóbis kvalifikálta magát a döntőre. Szolnoki pechesen vívott, túlzottan akart. Egész más a helyzet Rejtővel, aki az olimpiát megelőző időszakban élete legjobb formájában volt. Sajnos, az eredmény igazolta, hogy túl korán jött formába és azt az olimpiára nem tudta tartani. Ez sajnos rányomta bélyegét a csapatversenyre is, ahol messze tudása alatt teljesített, ami különösen a döntőben a csapat többi tagjára is negatív hatással volt. A csapatba belépő Rónay az első két mérkőzésen vívott és itt olyan erőtlén, ideges vívást produkált, hogy a továbbiakban nem vívattam. Ezzel szemben Tordasi ismét a csapat üdvöskéje volt és Martonnal, Gerevich-el együtt a csapatban remekelt.

Párbajtőrben Kulcsár, -dr. Fenyvesi, -Schmitt-hármas többet produkált, mint várhattuk volna, egyedül Schmittnek nem ment és korai kiesése a csapat rangsorát is hátrányosan befolyásolta. Fenyvesi dr. első és Kulcsár harmadik helye önmagában elég bizonyíték. Fenyvesi dr. élete legjobb formáját vívta ki és különösen a kézre dobott szúrásaival nem-csak találatot ért el, hanem ellenfeleit teljesen demoralizálta. Kulcsár pedig sérült lába miatt kényszerítve volt jobban koncentrálni, mint máskor és ezzel az egyéniben és a csapatban is messze a várakozáson felül volt képes teljesíteni.

A csapatba bekapcsolódó ujonc Osztrics jól állta meg a helyét és felnőtt a feladathoz a tavalyi döntős Erdős Sándor, aki mikor szükség volt rá, teljes értékű negyedik tudott lenni a csapatban.

Az olimpiai vívóversenyen 35 nemzet képviseltette magát. A mezőnyök értékelése kapcsán bemutatjuk a következő számadatokat:

A versenyen résztvett indulók száma:

	<u>Mexikó 1968</u>	<u>München 1972</u>
Férfi tőr egyéni	64	58
csapat	17	13
Női tőr egyéni	38	44
csapat	10	10
Párbajtőr egyéni	73	72
csapat	10	20
Kard egyéni	40	54
csapat	12	14
<hr/>		
Ö s s z e s e n :	egyéni 215	228
	csapat 49	57

Az egyes versenyszámokban az első vonalban ez alkalommal is az eddig is sikeresen szerepelt nemzetek nyújtottak kiemelkedőt. Igaz, az összesített és a fegyvernemenkénti eredményekben is mutatkozott változás az utolsó olimpia, illetve az ezt követő három világbajnokság eredményeihez viszonyítva.

Az összesített eredmények vonatkozásában ezt két mutató is jelzi. Az egyik a Nemzetek Nagy Díját eldöntő FIE pontrendszer, aminek alapján a következő rangsor alakult ki:

I. Magyarország	73 pont
II. Szovjetunió	64 "
III. Olaszország	33 "
IV.- V. Lengyelország	31 "
Franciaország	31 "
VI. Románia	21 "

A másik mutató a nem hivatalos pontrendszer. E szerint a kialakult sorrend a következő.

I. Magyarország	46 pont
II. Szovjetunió	40 "
III. Franciaország	23 "
IV. Olaszország	20 "
V. Lengyelország	18 "
VI. Románia	15 "

Az összesítésekből kitűnik, hogy mind a nyolc versenyszámban az első hat helyezett közé csak Magyarország tudott bekerülni, továbbá, hogy az elmúlt évekhez viszonyítva - 10 év után ismét - a magyar vívósport nyerte el a Nemzetek Nagy Díját.

A nyolc versenyszámból hétben jutottak az első hat közé a franciák is - bár ez alkalommal nem nyertek aranyérmeket - az összesített harmadik helyüket Mexikóhoz viszonyítva megtartották.

Olaszország Mexikóhoz képest mind aranyéremben, mind összesített eredményben előrelépett, és a 20 pontjával /melyet négy versenyszámban szerzett/ a negyedik helyre került. Az eredményeik, a nagy anyagi áldozatok további fejlődést hozhatnak, a múltán elsősorban a kardvívást ambicionálják, a jövőben komolyan kell velük számolni.

Lengyelország két aranyérme ellenére az összesített eredményét illetően a negyedik helyéről, a mexikóival azonos 18 pontjával, az ötödik helyre csúszott vissza.

Mind az olaszok, mind a lengyelek féloldalas válogatottal szerepeltek és 8 versenyszám közül négyben jutottak a legjobb hat helyezett közé. A lengyel vívósport, amely felemelkedését elsősorban a kardvívásnak köszönhette, annak fokozatos visszaesésekor tör és párbajtőrben ért el szép sikereket. Jelenleg a férfi törvívása jutott a csúcra, egyéni és csapat olimpiai bajnoksággal. Ebben a fegyvernemben a jövőben is az élvonalba, I-III. helyre várhatók.

A román vívósport két erős fegyverneme /férfi és női tör/ az elmúlt években különböző okok miatt fokozatosan gyengült. Ezzel egyidőben fejlődött a kard és párbajtőr vívásuk. A mostani, mexikóival azonos 15 pontjukkal az összesített VI. helyen válogatottak, a legjobb hat vívónemzet közé való bejutásra - különösen csapatban - minden tekintetben a jövőben is várhatók.

A Szovjetunió változatlanul a legerősebb ellenfelünk. Jelenleg a válogatott kissé megtorpant, megöregedett, de ismerve a sportág "hinterlandját" - mennyiség, lehetőség, szakvezetés viszonylatában - biztosak lehetünk, hogy hamarosan kikerülnek a hullámvölgyből.

A nagymultú két kapitalista vívónemzet fokozatosan fejlődött fel néhány év alatt. A franciák jutottak előbbre a négy fegyvernemes, erőteljes válogatott kialakításában, de ez alkalommal az olaszoknak sikerült jobban az aranyérem-szerzés. Élvonalbeli szerepüket a jövőben is meg fogják tartani minden bizonnyal.

Helyezést ért el még Svédország, Svájc, Kuba és Japán. A svéd és svájci vívósport lényegében egy fegyvernemes vívónemzet, a párbajtőrben mutatkoznak kemény ellenfeleknek. A jövőben is így számolhatunk velük, de a svédeknek van egy kitűnő női törvívójuk: Palm.

Az NSZK vívósportja, az évközi eredmények és a korábbi világbajnokságok alapján, jobb eredményre számított és számíthatott. Fiatal versenyzők a jövőben ennél jobb eredményeket fognak elérni.

Japán - és különösen Kuba - fejlődése volt érezhető az olimpiai versenyeken is. A fiatal, de szép hagyományokra támaszkodó kubai vívás hamarosan a világvivósportban is döntős, esetleg érmes helyezéseket fog elérni.

Fegyvernemenkénti megjegyzések:

Tör fegyvernemben ezúttal egy "modernebb" felfogású vívómódot aratott sikert, melyet kiváló versenyzői képességekkel rendelkező vívók képviseltek. Ehhez kétségtelenül a klasszikus vívást megtestesítő franciák formájukban történt nagy visszaesése járult hozzá elsősorban. Érdeemes figyelni azonban a robbanékony flessek és a kizáróakciók eredményességére, a lengyelek nagy hegybiztonságára.

Női törben a rutin, az idegkondíció, - mint annyiszor - ez alkalommal is döntő jelentőségű volt. E versenyeken nem jelentkeztek fiatal, új tehetségek.

K a r d . Ez a fegyvernem jelenleg ha nem is válságban, de jelentős átalakulásban van. Kedvezőtlen irányzatok, a korábbiaknál gyengébb technika, taktikai hiányosságok, alacsony szintű biráskodás figyelhető meg. Nagy a "rohanás", állandó a "komuné", ez ellen szinte senki sem találta meg, de legalább is nem alkalmazta a megfelelő eszközöket.

P á r b a j t ő r . E fegyvernemben már évek óta a legnagyobb a mezőny. Számos versenyző magas technikai szintre jutott el. A nagy csaták kiváló küzdőszellemet alakítottak ki. Több klasszis egyéniség jelent meg a nemzetközi mezőnyben.

Meg kell jegyeznünk, hogy az olimpiai versenyeken néhány új szabállyal találkoztunk melyekre mi időben, még itthon felkészültünk. Mint ismeretes, a felszerelések tekintetében szigorították a 21. §-t. Számunkra mindössze egy esetben jelentett hátrányt.

Ugyancsak szigorubban bíralták a "fegyvertelen kéz használatát", a fedést és takarást. Számos esetben működtettek kézbirákat és több büntető találatot ítéltek meg.

Ujitást jelentett a "két-dobos" rendszer a pástokon, ami nagyon meggyorsította a mérkőzéseket, ezért megítélésünk szerint bevált.

Mint ismeretes, a mostani olimpiai egyéni versenyek voltak az utolsók, amelyeket ebben a lebonyolítási rendszerben rendeztek meg. Az 1973. évi Buenos Ayres-i Ifjúsági, és a Göteborg-i /felnőtt/ Világ bajnokságokon már új rendszert alkalmaznak.

Befejezésül szabad legyen ismertetni a magyar vivás olimpiai és világbajnoki aranyérmeinek kimutatását. Tesszük ezt azért, hogy támaszkodva e fényes hagyományokra, erőfeszítsünk a jövő feladatainak megoldásához, és mindenkit - testületeket és személyeket - ösztönözzünk arra, hogy a hagyományok alapján támasztott igen magas követelmények teljesítéséhez szükséges feltételeket a lehetőségek szerint biztosítsák.

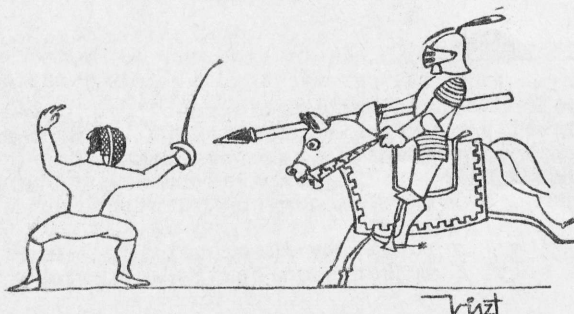
Kimutatás a vivó aranyérmekről Athéntől /1896/ Münchenig /1972/

	1896-1944		1945-1972		Össz.
	egyéni	csapat	egyéni	csapat	
1. Magyarország	20	15	24	26	85
2. Olaszország	16,5	20	17	20	73,5
3. Franciaország	18,5	8	14,5	16	57
Szovjetunió	-	-	26	31	57
5. Lengyelország	-	-	8	6	14
6. Németország /NSZK/	4	1	4	-	9
7. Kuba	4	2	-	-	6
Dánia	1	1	2	2	6
9. Belgium	3	2	-	-	5
10. Ausztria	1	-	3	-	4

Ezekon kívül 4-4 aranyérmes szerzett Nagy-Britannia és Románia, 3 aranyérmes Hollandia, 1-1-et Csehszlovákia, Görögország, Norvégia és Svédország.

1896-tól 1972-ig megrendezett 20 olimpián és 34 világbajnokságon kiosztásra került összesen 332 aranyérem, amelynek több mint 25 %-át Magyarország nyerte.

Dr. Bay Béla szakvezető,
Tábor István főtitkár.

Beszámoló

a Müncheni XX. Nyári Olimpiai Játékok ideje alatt rendezett
rendkívüli F.I.E. kongresszus eseményeiről

E l ő z m é n y e k :

az MVSZ a FIE alapító tagja, nemzetközi tevékenysége a FIE fennállása óta mindig élénk, aktív. A magyar vívás tekintélye, súlya a nemzetközi vívóéletben – a kiváló eredmények és szakembereink hozzáértése miatt – alapvetően mindig jelentős volt.

A több évtizedes távlatban természetesen voltak periódusok, amikor a befolyásunk hatékonyabb, és voltak, amikor kevésbé hatékony volt. A müncheni olimpiát megelőző időszakban – megítélésem szerint – nemzetközileg egy élénkülő tevékenységű, növekvő befolyású és elismerésű időszakot élt át a magyar vívás.

Az olimpiát és a FIE rendkívüli kongresszusát megelőző konkrét nemzetközi tevékenység hosszabb időszakra nyúlik vissza és csak az általános és folyamatos nemzetközi munkákkal összefüggésben értékelhető.

Mint ismeretes, az elmúlt években szövetségünk elnöksége több ízben is tárgyalta a nemzetközi tevékenységünk koncepcióját, tartalmi, módszerbeli, személyi, taktikai stb. kérdéseit.

Fő célkitűzéseink közé tartozott nemzetközi tevékenységünk további élénkítése, korrekt együttműködés kialakítása a vezető vívó-nemzetekkel, különösképpen a franciákkal és ezen keresztül a FIE tevékenységének demokratizálása. Nem feledkeztünk meg a baráti országok szövetségeivel fennálló kapcsolataink elmélyítéséről sem. Tevékeny szerepet játszottunk a vívásnak leginkább megfelelő verseny-lebonyolítási rendszer kialakításában és a versenybiráskodás színvonalának emelése érdekében kifejtett akciókban. Minden esetben olyan sportpolitikai álláspontot foglaltunk el, amilyent Népköztársaságunk elvárt tőlünk.

A kongresszusra előzetes megállapodás és az MTS-től kapott megerősítés alapján B kiküldöttünk vett részt: Kovács Pál, dr. Balthazar Lajos, Székely Tibor, H. Elek Ilona, dr. Felkay András, dr. Kamuti Jenő, dr. Bay Béla és Tábor István. A kongresszussal kapcsolatban még itthon előkészületet tettünk, hogy a kongresszuson a napirendi témákkal szemben testületi álláspontot alakítsunk ki. Álláspontunkhoz megnyertük az MTS illetékes szerveinek hozzájárulását.

Igy a kongresszus egyik legfontosabb napirendi pontjában hoztuk javaslatba a FIE elnöki funkcióra P. Ferri jelenlegi elnököt. Mint későbbben megtudtuk, az MVSZ javaslata érkezett meg elsőnek a FIE párizsi irodájába, és rajtuk kívül még négy szövetség tett azonos javaslatot.

A k o n g r e s s z u s l e f o l y á s a :

A FIE rendkívüli kongresszusára az előzetes tájékoztatásnak megfelelően VIII.27-én a Hilton Szálló kongresszusi termében került sor, az írásban ismertetett napirend szerint. A kongresszus francia nyelven folyt, de 3 nyelven szinkron-tolmácsolást biztosítottak /orosz, német, angol/. A kongresszuson 39 nemzeti szövetség képviseltette magát.

Napirend:

1. Elnöki megnyitó.
2. Ch. Debeur úr jelentése az olimpiai versenyek technikai előkészületeiről.
3. R. Mercier úr jelentése az olimpiai versenyek általános előkészületeiről.
4. A FIE elnökének megválasztása 1973. I.1- 1976.XII.31-ig terjedő időszakra.
5. A FIE Végrehajtó Bizottságának megválasztása 1973.I.1- 1976.XII.31-ig terjedő időszakra.
6. Egyebek.

A kongresszus az elnöki megnyitó és a két referátum meghallgatása után végezte el az alapvető funkcióját, az elnök és a Végrehajtó Bizottság megválasztását.

Az elnökválasztás gyorsan és zavartalanul folyt le. Ismertetésre került, hogy az újabb négyéves időszakra az MVSZ és további négy szövetség P. Ferri urat jelöli, hogy más jelölt eddig nincs. Feltették a kérdést a kongresszusnak, kíván-e valaki új jelöltet megnevezni. Javaslát nem érkezett. Ezt követően titkos szavazást rendeltek el. Ennek

eredménye a következő: a Nemzetközi Vivó Szövetség elnökének 1973. I.1. - 1976.XII.31-ig a rendkívüli kongresszus Pierre FERRI-t választotta meg 38 szavazattal. /Egy szavazat érvénytelen volt./

Az elnök bejelentette, hogy Dulieu úr - megfelelő indokok alapján - nem tudja vállalni főtitkári funkcióját. Helyére Ferri úr megfelelő fiatalabb szakembert fog kiválasztani.

A Végrehajtó Bizottság megválasztása már nem ment ilyen gyorsan és egyhangúan. A kongresszusi küldöttek előtt ismeretes volt a tájékoztató anyagokból, hogy a korábbi 8 tagú végrehajtó bizottság tagjai közül 5 tagra érkezett javaslat, illetve, hogy a szovjet szövetség elnöke Ljubomirov et. helyett Goljaniczky elvtársat hozta javaslatba. A kongresszuson került ismertetésre, hogy az írásos tájékoztatók szétküldése után további jelölések érkeztek. A kongresszus újabb jelöléseket nem tett, ezért a választás az alábbi lista alapján történt:

1. Brusetti	Olaszország
2. De Capriles	USA
3. Debeur	Belgium
4. Drakenberg	Svédország
5. Goljaniczky	SZU
6. Güse	NSZK
7. Jonescu	Románia
8. Kovács P.	Magyarország
9. Morales	Kuba
10. Roukoz	Libanon
11. Thiebau	Svájc
12. Vargas	Mexikó
13. Wetscherek	Ausztria
14. Zabloczky	Lengyelország

A szavazás megkezdése előtt az elnök kérte a jelenlévőket, hogy a munka folyamatoságának biztosítása érdekében tartsák szem előtt a régi VB tagjainak újjaválasztását, hisz a VB igen jól működött, neki nagy segítségére volt.

Ezt követően kis vita alakult ki, hogy 2/3 szavazat kelljen-e a listára kerüléshez, vagy a 14 jelölt közül a szavazatok arányában kerüljön be a 8 legtöbb szavazatu a VB-be. Vita után az utóbbi módszer került elfogadásra.

A titkos szavazás végeredménye a következő:

/Mind a 39 szavazat szabályosan beérkezett./

1. Kovács Pál	34 szavazat	
2. Charles Debeur	33	" /belga/
3. Brusatti	32	" /olasz/
4-5. Jonescu	29	" /román/
4-5. Goljaniczky	29	" /szovjet/
6. De Capriles	22	" /amerikai/
7. Drakenberg	18	" /svéd/
8. Wetscherek	16	" /osztrák/
Güse	16	" /NSZK/

A nyolcadik helyen tehát 16-16 szavazatot kapott az olimpiát rendező NSZK szövetségének a képviselője Güse és az Osztrák szövetség képviselője, H. Wetscherek. A köztük lévő döntés - szavazás - elrendelése előtt H. Wetscherek a jelölésről lemondott. Így a VB nyolcadik tagjaként Güse urat választotta meg a kongresszus.

A választás kapcsán két dolgot helyes külön figyelemmel kísérni: először, hogy a 39 szavazat közül - nagy örömkre a magyar vivósport és Kovács Pál személyének az elismeréseként - 34 szavazattal szövetségünk képviselője, Kovács Pál et. első helyen került a Végrehajtó Bizottságba, másodsor, hogy a baráti szövetségek jelöltjei; a lengyel Zabloczki és a kubai Morales 15, illetve 11 szavazatot kapott, ami alapján véve kedvezőnek tekinthető.

Az "egyebek" napirendi pont kapcsán a kongresszus tájékoztatást kapott az olimpiai vívóversenyeken alkalmazandó dopping ellenőrzések rendszeréről. Így az egyéni verseny-számok I-III. helyezettje és a IV-VI. helyezett közül sorsolás alapján 1 fő kell résztvegyen a kontroll-vizsgálaton. A csapatszámokban a döntősök és középdöntősök közül sorsolás szerint.

Döntés született az 1973. évi bizottsági ülések színhelyéről és időpontjáról. Tekintve, hogy az ifjúsági VB Buenos-Aires-ben lesz, ami távol van, a FIE bizottsági üléseket közelebb, a VB-től függetlenül tartják meg.

A jelentkezők a következők voltak: Olasz Szövetség, Holland Szövetség, Svájci Szövetség. A kongresszuson bejelentkezett még Libanon. Vita után szavazásra került a sor. A szavazást Libanon nyerte. /Később, a terror-cselekmények után, hivatalos körökben elterjedt, hogy mégsem Libanonban rendezik a bizottsági üléseket. Előterbe került Hollandia. Ez valószínűnek látszik, de még nem hivatalos döntés./

Bejelentés hangzott el a kongresszuson, hogy előfordult tagdíj elmaradás. A jövőben a tagdíj elmaradás a hivatalos FIE versenyeken az indulási jogosultság felfüggesztésével jár.

Ugyancsak az "egyebek" napirenden belül került sor egy magyar javaslat előterjesztésére, vitájára és megszavazására. Ismeretes, hogy hosszabb előkészületek után, korábban elfogadást nyert az a javaslatunk, hogy a kardvívás fejlesztésére, a kardbíráskodás színvonalának emelésére vonatkozó javaslatok kidolgozására egy nemzetközi bizottságot alakítson a FIE, konzultatív jelleggel. A bizottság elnöki tisztere korábban dr. Bay Béla még P. Ferri elnöktől, majd később Kovács Pál a Kongresszustól kapott megbízást. Ennek alapján Kovács Pál a bizottság személyi összetételére tett javaslatot. Az öttagu bizottságba a francia Mercier-t, a lengyel Zabloczky-t, a szovjet Kuznyecov-ot, az olasz Perone-t, és Dr. Bay-t javasolta.

A javaslat elhangzása után az olasz elnök Nostini kirohanó felszólalása alapján vita keletkezett. A vita után javaslatunkat azzal a módosítással fogadta el a kongresszus, hogy a profi Kuznyecov és Perona mesterek helyett más személyi javaslatot kérnek. E bizottság ügyében a versenyek idején tárgyalásokat folytattunk. A szovjet elnök, Ljubomirov et. a bizottságba Kuznyecov helyett Duchman elvtársat javasolta. Megjegyezve, hogy mindenképpen egy megvitatott testületi véleményt fog képviselni a bizottsági tag és hogy a vélemény kialakításához természetesen igénybe veszik Kuznyecov és más kardszakemberek szakismereteit.

Olasz részről Nostini úr személye került előterbe.

A FIE vezetőivel történt tárgyalás szerint ajánlásunkra a bizottság december hónapban Budapesten ülésezne. A költségekkel kapcsolatban, javaslatunkra, a FIE vállalja az utiköltségeket és bennünket kért a tartózkodási költségek fedezésére.

Az "egyebek" napirendje keretében adott tájékoztatást Keterinska sporttársnő a Bolgár szövetség képviselője a soron következő és Bulgáriában megrendezésre kerülő NOB ülés előkészületeiről.

Felszólalt a Kubai szövetség nevében Morales et. is, aki kérte a kongresszus és az elnök segítségét, hogy ne engedjék törölni a Közép-Amerikai Játékok programjából a vívást. A kongresszus és P. Ferri elnök támogatásáról biztosította a felszólalót. Az elnök ígéretet tett, hogy levéllel fordul a rendezőkhöz és a vívás programban-tartását kéri.

Ezt követően a Francia szövetség elnöke P. Carolet úr bejelentette, hogy szövetsége kérte az 1974. évi felnőtt VB rendezési jogát. A kongresszus örömmel vette a bejelentést. A VB színhelyül Grenoble-t, időpontjául VII. 15-30-át tervezik.

Ezzel a kongresszus véget ért. Záróaktusként közös ebédet rendeztek. Fenti rövid tájékoztatóval kívántam képet nyújtani olvasóinknak az olimpiával kapcsolatos rendkívüli kongresszus munkájáról, lefolyásáról, és a vívósport nemzetközi fórumán uralkodó jelenlegi helyzetről.

Összegezve, az utóbbi évek nemzetközi tevékenységét - benne a kongresszusokon, bizottsági üléseken való közreműködést, a világbajnokságokon és az olimpián végzett munkát - alapvetően pozitívan értékelhetjük. A páston elért eredmények mellett szakembereink nemzetközi tevékenysége tovább növelte a magyar vívás elismertségét, tekintélyét. Megállapíthatjuk, hogy jelenleg a magyar vívás súlya - a nemzetek nagydíjának elnyerése, az aktív nemzetközi szakmai tevékenység hatására - a nemzetközi vívóéletben jelentős és befolyásunk növekvőben van.

Budapest, 1972. szeptember.

TÁBOR ISTVÁN

TV MELLETT

Régen túljutottunk már az olimpián. A jókívánságok, a dicséretetek, az érdemek elismerése, a beszámolók elhangzottak, a látottakat és hallottakat összegeztük, a most hogy már egy kis történelmi háttér van mögöttünk, a nézetek tisztulása időszakába léptünk. Büszkén regisztrálhatjuk, hogy vívósportunk hozta az összes sportágak közül a legtöbbet, s ezzel négy évre újra megmentettük a vívást.

Hogy mi lesz négy év múlva? - Természetesen jósolni nem lehet, de bizakodni igen. Mindenesetre ezt a harcot már az új, fiatalabb edzőgeneráció fogja megvívni, s reméljük sikeresen. Jó az edzőtánpótlásunk és ezért eredményes lesz működésük, ha nem dobják sutba mindazokat az elveket, amelyekkel elődeik vallottak. Technikai vonatkozásban nem szabad letérniük arról az útról, amelyekre őket állították. A vívás nem fiatal sportág. Évszázadokkal ezelőtt racionalizálódott, itt sok új nincs, ami sikerre vezethetne. Ha valahol mégis eredményesebbek akarnak lenni, akkor a felkészülésen módosíthatnak, mert az új fiziológiai, pszichológiai felismeréseket a maguk javára fordíthatják.

Mi, akik itthonról nézhettük az olimpiát, sok mindent láttunk és talán másképpen mint a kintlévők. Aki ugyanis közelről szemlélte a csörtéket, az jobban láthatta azt, amit mi nem, vagy alig láttunk: a pengevezetés finomságait, a találatok helyét és így tovább. De ugyanakkor talán kiemelten láthattuk a mozgás dinamikáját, a két fél küzdelmét a távért, vagy a tempóért, s ezt úgy is mondhatnám: a mozgás zenéjét. Ez a látvány különös ízt adott a nézőnek, s mozgás játéka keresztül lemérhette a vívás szépségét, vagy unalmát. Mert volt, ami lebilincsel és volt - sajnos - ami untatott.

Mikor a hagyományos fegyvernemünkben a kardvívásban alul maradtunk, idehaza sok kritika hangzott el. Volt, aki kijelentette, hogy kiábrándult a vívásból. Persze volt ebben egy kevés nosztalgia is, de az igazság az, hogy magam sem voltam megelégedve a látottakkal. Hogy miért?

Köztudott a víváshoz értők előtt, hogy a sportunk nem ciklikus sport, legalább is bizonyos értelemben nem az. A vívás jellege az **a r i t m i k a!** Ez azt jelenti, hogy a vívónak a ritmusát állandóan változtatnia kell. A lassításból felgyorsulni, a gyorsaságból lelassítani, a folyamatos cselekményt néha megtörni, az együttemű támadásokból átterni a két, három, vagy többütemekbe, megbolygatni ellenfelünk ritmusát, hogy az így nyíló időrésben tempóhoz jussunk. A távolságért és tempóért folyó harc az, ami megadja a vívás zenéjét és ez az, ami feleletet ad arra a kérdésre, hogy "miért szép?"

A képernyőn elsősorban ezt láthattuk, ebből ítélkezhettünk, s ezt a vívói zenét talán jobban érzékelhettük, mint azok, akik ott a helyszínen a légkör hangulata figyelmüket elterelte.

Ebben a tekintetben a kard és a párbajtőr vívása két eltérő képet mutatott. A mi kardozóink sikerüket többnyire gyorsaságukra akarták alapozni. Ebből aztán igen sok együttes találat született. Ez egy monoton jelleget adott küzdelmüknek s távol állt a kardvívás szépségeinek bemutatásától. Helyettünk bemutatták az olasz-szovjetek, akik a kardvívás minden szépségét feltárták. Szép vívást produkáltak a párbajtőrözőink is. Nem voltak rohanások, sorozatos együttes találatok, de szép előkészítésekkel és ritmusbontásokkal találkozottunk. Tudtak védeni, mertek támadni, s második szándéku támadásaikkal, kontrotémpóikkal igen szépen bontották meg ellenfelük ritmusát, s találtak tempót. Vívásuk műelvezet volt. Az a fegyver, amely valamikor a legunalmasabb fegyvernem volt, a magyar párbajtőr stílus hatására a leglátványosabb, egyike a legzeneibb szám lett.

Felmerült bennem a kérdés, hogy mi ennek a két különféle stílusnak az oka? Hiszen a kardozóink is tudnak vívni. Maróthék állnak azon a fokon, amelyen az olaszok, vagy a szovjet vívók. Ha a teremben nézi őket az ember, órákig el lehet gyönyörködni azokban a szép találatokban, amit egymásnak adnak. Nem igaz az, hogy kardozóink nem tudnak vívni, vagy gyengébb vívók elődeiknél. Másutt kell keresni a baj okát.

Véleményem megalkotásában kívártam egy keveset, nehogy elhamarkodottan ítéljek. De akármennyi ideig is várhatnék, akkor sem szabadulnék meg attól a megrögzötté vált gondolatomból, hogy kardozóinkra depresszióként hat a zsűri esetleges tévedései. Így un. biztonsági vívásra rendezkedtek be, semmit nem reszkiroznak. Ezáltal nem tudják kifejteni tudásukat, nem tudják felvonultatni vívásuk szépségeit. Akcióik nem változatosak, félnek védeni, mert megítélik az áthajlásokat is, nem mernek ritmust bontani, mert kezdeményezésüket közbetámadásnak minősítik. Leegyszerűsített vívást vívnak, amelynek egyfajta törvénye van: vágni és ismét csak vágni.

A zsűri ítélkezésétől való félelem gúzsbakötötte valódi tudásukat. Ha itt-ott le tudták küzdeni gátlásaikat és mertek bátran ütemet bontani, mindig győztek. Ha csak gyorsaságukra alapoztak, mindig vesztek.

Párbajtőrözőinknél nem láttuk ezt a rohanást és általában ezt a leegyszerűsített vívóstílust. Dinamikusan, mozgásosan, előkészítve vagy tempót keresve mindig az ellenfél ritmusa felett álltak.

Miért volt a két vívás között ez a látványos különbség a két csapat egyforma tudásu és tehetséges vívóinak eredménye között? A következtetés magától adódó: mert a párbajtőrözőknél nem hatott fékezőleg a zsüri döntése; a gép elfogulatlanul ítelt és tudott győzni a jobbik fél. Sajnos, kardnál nem mindig a jobbik fél győz. Ez a tudat eredményezi azt a lelki féket, amely megakadályozza tudásuk teljes kibontakozását. Így a kardvívás nem érte el azt a szintet, amelyet a nézők és szakértők igényelnek. Ez arra készítette a vívósport vezetőit, hogy a kardvívás megreformálására bizottságot alakítsanak, s arra Kovács Pál többszörös olimpiai és kardvilágbajnok elnökségi tagot kérjék fel. Ezzel a cselekedetével a FIE kinyilvánította elégedetlenségét a kardvívás jelenlegi állapotára felett és annak sürgős megreformálására határozta el magát.

Nehéz feladat, de kell tenni valamit, hogy a kardvívás megmaradjon olimpiai számként és abból ne töröljék.

Egyik ismerősöm végignézte a kardvívást és körülbelül a következőket mondta: "Ne haragudjak, de ő kiábrándult a kardvívásból. Mert ma, mikor az olimpián század, sőt ezredmásodpercek mérnek, akkor ott emberek mérnek és ítélkeznek, az egyik így, a másik meg amúgy." Persze mondhattam volna válaszul, hogy más sportágban, így az ökölvívásban, tornában stb. is emberek döntenek, de úgy éreztem, ez a válaszom nem elégitette volna ki, mégpedig azért, mert hiszen két számban gép dönt, miért nem dönt az a harmadikban is? Nem értette volna meg, hogy kardban sokkal komplikáltabb a gépesítés kérdése, mint a szűrőfegyvereknél, mert kardban nemcsak szúrás, hanem vágás is van és az néha át is hajlik, ami a szabályok szerint nem találat, de a gép mégis bejelezné. Nem ismerte volna el ezeket az okokat, mert ma a világűr meghódításának a korszakában az ausztronatáknak negyvenezer km távolságról mérik pulzusszámaikat, látják viselkedésüket, regisztrálják cselekedeteiket. Ezekután miért nem valósulhat meg a kard gépesítése is - mondhatta volna. És ez így van! Mert a sport jövője a gépesítése az itélethozatalnak, az emberi tévedéseket kizáró, megfellebbezhetetlen valós helyzet rögzítése. S ezért ebben a kérdésben igazat kellett volna neki adnom, mert csak idő kérdése a megoldás, ami ha nem vezetékkel, akkor vezeték nélkül, ha nem csengővel, akkor képpel, de mindenképpen megoldódik.

Ha pedig ez így van, akkor a kardvívás szabályait úgy kell kidolgozni, hogy az elősegítse a gépesítést és ne legyen annak gátlója, anélkül, hogy szépségeit feladnánk.

A kardvívás szépségéből már akkor kezdett vesztetni, mikor a zsüri, bár feltűnően zott jó indulatu, de fogyatékos megfigyelései alapján vívóink kénytelenek voltak a penge-érintkezéssel kapcsolatos akciókkal felhagyni, mert a zsüri ezeket rendszeresen rosszul ítélte meg. Vívóink egyszerűen abbahagyták, mert nem voltak biztosak afelől, hogy azokat pengetámadásoknak, vagy védéseknek minősítik. Az áthajlásokat megítélő támadások, majd a meghívással támadó vívó kitartó, utolsóütemű vágásai leszoktatták őket a védésről leredukálta a vívást a vágás és vágás, a támadás és támadás leegyszerűsített, biztonsági megoldások szintjére. Ez törvénytyszerűen a sorozatos együttes találatokhoz vezetett, amit végső fokon mindenki unta, néző és zsüri egyaránt. A vívás szépsége, látványossága leredukálódott, primitizálódott. Megszűntek a pengetámadások, a tempóakciók, az előkészítések taktikai érdekességei, az akciók sokrétűsége, egyszerűen mindez, ami miatt érdemes volt a nézőnek jegyet váltani. Ez a sport nem töltötte be hivatását a közönség felé, mert csak öncélú volt, mert nem szórakoztatott, s így elvesztette érdekességét.

Ha csak az együttes találatokról lenne szó, ezen könnyen lehetne segíteni a kettős találatok bevezetésével. /1:V.H.1972./3.sz./ Ez megszüntetné a rohanást, megrövidítené a csörte idejét és taktikai meggondolásokra készítetné a vívókat. A párbajtőrözőknél éppen ezért csak ritkán látunk egymásnak rohanó támadásokat.

De nem csak erről van szó, hanem arról is, hogy mivel ma két fegyvernemünk gépesített, mindenki várja a harmadik fegyvernemünk gépesítését is. Érezzük, hogy a kérdés a levegőben lóg, s csak idő kérdése ennek a megoldása. Ebből önként adódik, hogy a közeljövőben sorra kerülő módosító szabályoknak olyanoknak kell lenniök, amely a gépesítés problémája felé viszi a kérdést. Olyanoknak, amelyek elősegítik és nem fékezik a gépesítés megoldását. Ennek pedig nézetem szerint egy az útja és pedig az, ha a konvencionális szabályok ésszerű szűkítésével megközelítjük a combat, azaz a küzdő stílust. A combat ugyanis leredukálja a szabályokat, könnyebbé teszi a döntést, jobban kikapcsolja a zsüri tévedéseit, felszabadítja a vívót gátlásai alól és visszaállítja a kardvívás szépségét azáltal, hogy visszahelyezi ősi rendeltetésébe a harci fegyverek sorába.

Székelyhidý Tibor

Három mester - párbajtőr utánpótlásunkról

Miért gyenge junior párbajtőrvívásunk?

Ez a kérdés egyáltalán nem szónoki. Nap mint nap teszik fel a vívótermekben edzők, szakosztályvezetők, versenybírók, a párbajtőrvívás szerelmesei és még egy ujjal is megtoldják: "...nem ad-e okot aggodalomra ez a folyamatos gyengélkedés, jelenlegi leg-sikeresebb fegyvernemünk utánpótlás biztosításában, csapatépítésében?"

A kérdés jogos. A junior párbajtőrvívásunk nemzetközi eredménylistája meglehetősen szegényes, mondhatnánk az ifi világbajnokságokon való szereplés kiábrándító.

Eddig 15 ifi VB-n indultak magyar párbajtőrözők, mégpedig számszerint negyvenketten és ebből a következő eredményeket érték el:

1960. Leningrád	Préda István	/9. hely/
	Szekeres István	/5. hely/
1962. Kairó	Nemere Zoltán	/2. hely/
1967. Teherán	Erdős Sándor	/3. hely/

Ez volt eddig és úgy néz ki, hogy a közeljövőben sem várhatunk lényeges változást.

A miéltre és a feltett kérdésekre én így adnám meg a választ, tömören:

Junior párbajtőrvívásunk színvonala egyrészt azért gyenge, mert bizonyos hagyományos didaktikai beidégzések, olykor anyagi megfontolások meggátolják az edzőket és szakosztályvezetőket, hogy bátrabban és korszerűbben fogjanak a fiatal vívók kiválasztásához, párbajtőrre fogásához, másrészt a junior mezőny túlnyomó részét azok a fiatal öttusázók alkotják, akiknek ebben az időszakban még nem céljuk a vívó technika magasabb szintű csiszolása, eredményeiket jó fizikumuknak és versenyzői képességeiknek köszönhetik, ez azonban legfeljebb csak nekik és a hazai mezőny számára elegendő.

Mindezek mellett és ellenére a jövő, az utánpótlás iránti aggodalmat én nem osztom. Ha megnézzük a jelenlegi párbajtőr olimpiai csapatunkat, annak valamennyi tagja részt vett sikertelenül ifi világbajnokságon /Fenyvesi, Schmidt, Erdős Gábor, Osztrics, Muskovszki stb./ sőt Kulcsár még ifi csapatban nem is szerepelt, ma pedig valamennyien nemzetközi klasszisok.

Ez a tény arra világít, hogy hagyományos képzési módunk ha rövid távon nem is, hosszabb távon mindenestre teljes igazolást nyer, és még valamire, hogy öttusa sportunk olyan bázis a párbajtőrvívásunk számára, melyre nemcsak a multban, hanem a jövőben is számíthatunk. Gondoljunk csak Dr.Kauszra vagy az előbb említett Osztrics, Muskovszki, Varga volt öttusázókra, hogy olyan nevekről ne feledkezzünk meg, mint Dr.Török vagy Dr. Móna, akik szintén a mezőny erős emberei közé tartoznak.

A fentiek ellenére az aggodalom a jelenlegi junior párbajtőrvívásért nagyon is elfogadható, mert sikertelensége kár, pangása által a magyar vívósport lehetőségeket szalaszt el.

Hogy rálépjünk a felfelé vezető utra, anélkül hogy oktatási módszerünket felül akar-nám bírálni, néhány szemléletbeli változtatást szeretnék sürgetni. Ezek a változások elsősorban arra vonatkozhatnak, hogy a szakosztályvezetők tegyék lehetővé, hogy fiatal vívók is hozzájuthassanak párbajtőrfelszereléshez, hogy edzők a tőr mellett ne idegenkedjenek párbajtőr iskoláztatástól és fiatal tőrözőiket bátran indítsák párbajtőrverse-nyeken, mert ebben az időben a két fegyvernem remekül kiegészíti egymást, nagy szerepe van a szakszerű és korai fegyvernemi kiválasztásnak. Ezek mellett szeretném kihangsúlyoz-ni az öttusa vívóedzők felelősségét a helyes vívói alap lerakásában. Még ha sürgeti is őket az öttusa versenyztetés, nem lenne szabad engedményeket tenni a helyes lábmunka és a védőkészség kialakításának rovására. Ezek elmulasztása sokszor jóvátehetetlenül meg-gátolja kitűnő öttusázók későbbi beépülését a vívósportba.

* * *

E témát sok irányból lehet megközelíteni. Ugy gondoltam, hogy nem lesz haszontalan, ha fiatal párbajtőrözőink nevelése kérdésében megszólaltatunk két olyan edzőt, akik nap-jainkban nemcsak nevelnek, hanem sikeresen nevelnek fiatal párbajtőrözőket: Páldy Péter a KSI és Jávor István a HSE edzője.

Érdemes-e?

Párbajtörvívásunk mai helyzete nagyon sok érdekes problémát rejt magában, melyeknek vizsgálata, érdemben való tárgyalása több tucat oldalt töltene meg. Ebben a kis cikkben megpróbálok csupán néhányat kiragadni és röviden leírni olyan céllal, hogy párbajtörrel foglalkozó szakembereink esetleg érdemesnek találják bővebben foglalkozni e témákkal. Esetleg széles körben megindulhat egy olyan "nyomozó" munka, amely előbbre lendítheti e felvetett problémák megoldását.

Ha visszatekintünk 6-8 évet, az akkori magyar párbajtörmezőny legfelsőbb szintjén jóval több versenyzőt számlálhatunk össze, mint most. Talán ennek is volt köszönhető, hogy a magyar párbajtörvívás tókiói kezdettel a nemzetközi mezőny élére tört. Egyre inkább felváltotta az eddig oly fényes kard "hegemóniánkat". Azóta a magyar párbajtörözők a világ valamennyi rangot jelentő versenyén nagyon előkelő helyezéseket foglaltak el. Kulcsár mexikói győzelme, a csapatgyőzelem és a VB-1 csapat-aranyérmek sora jelzi azt, hogy valóban az élen vagyunk. Nem kell külön beszélni a számos nemzetközi kupagyőzelemről, világkupáról, stb.

Ha a párbajtör csapat összetételét nézzük, összesen 6 versenyzőt tudunk összeszámolni 1965 óta. Természetesen fiatal versenyzőkről volt szó akkor és be is váltották a hozzájuk fűzött reményeket.

- De vajon milyen utánpótlás nőtt fel ez idő alatt a nagy csapat "árnyékában"? Nem hiszem, hogy rosszmájúsággal lennék vádolva, ha azt mondom, hogy pillanatnyilag három olyan versenyző van, aki számottevő eredményt tudna elérni és utánpótlást jelent a csapatnak a legfelsőbb szinten is. A csapat szempontjából ez elégnék is tünik. De - az utánuk következő csoport legalább 2-3 klasszissal le van maradva. Tehát bizonyos folytonossági hiány mutatkozik, ami nem túl kedvező a jövőt illetően, hiszen a jelenlegi csapat már nem a tinédzser-éveit éli.

Nézzük meg egy kicsit közelebbről az ifjúsági világbajnokságok eredményeit. Míg korábban női, férfi törben, kardban ifi világbajnokságon résztvevő és nyerő versenyzők mind nagy válogatottak lettek, sőt felnőtt VB-t nyertek /Rejtő, Fülöp, Gyuricza/, addig ez párbajtörben egyáltalán nem mondható el. Talán egy kivételt említhetnék, 1962-ben Kairóban Nemere Zoltán második helye. Kiket indítunk párbajtörben az ifjúsági világbajnokságon? Az elmúlt időkben jórészt öttusázókból lett vívókat vagy még aktívan öttusázókat.

- Az eddigi bevett és követett elmélet és gyakorlat az volt, hogy jó másodosztályú törözőket kell átállítani párbajtörre, amennyiben alkati és idegi felépítésük erre lehetővé teszi őket. Igen, de mire a tör-alappal, plusz párbajtörrel elérik a nemzetközi szintet, bőven kinőnek az ifjúsági korosztályból. - Felvetődik a kérdés: érdemes-e egyáltalán ilyen párbajtörözőket elindítani ifjúsági világbajnokságon annak ellenére, hogy nem érnek el olyan eredményeket, amilyeneket a másik három fegyvernemben a társaik? Érdemes. Mert csak erős nemzetközi versenyeken szerezhettek olyan rutint, amit felnőtt korukban kamatoztathatnak, ha sikerül eljutniuk a válogatott szintig. Márpedig kikkból kell hogy álljon a felnőtt válogatott? Olyanokból, akik ifi-korukban is már megmutatták, hogy pár év múlva számítani lehet rájuk és beváltják, kamatoztatják azt a rengeteg energiát, ami bennük "fekszik".

Mit lehetne és kellene tenni annak érdekében, hogy ütőképes és a többi fegyvernemhez hasonló szintű versenyzőket tudjunk felnevelni? Szakítsunk az eddigi hagyományokkal? Vagy olyan módon reformáljuk meg az oktatást, hogy a hagyományos alapokon elindulva valami újat, valami pluszt adjunk hozzá?

Tulajdonképpen itt kezdődnek azok a problémák, lényeges kérdések felvetése, melyekre választ kell tudnunk adni a jövő érdekében. Ebben a kérdésben kell összefognia a jelen szakembereinek és kiművelni, elfogadni egy olyan szisztémát, ami biztosíthatja a felemelkedést.

Ezek után szeretnék egynéhány olyan megfigyelést, észrevételt leírni, amit öttusaedzői működésem alatt tapasztaltam. Talán kiszűrhető belőle egy-két olyan apró momentum, ami hasznos lehet és felhasználható lenne párbajtör-utánpótlásunk nevelésénél. Ezen túlmenően röviden ismertetem azt a folyamatot, felépítést, amit én a versenyzőimmel végzek.

A KSI öttusa szakosztályába 9-10 éves gyerekek kerülnek felvételre előzetes felvételi vizsga és ezt követő 2 hónap próbaidő után. 13 éves korukig úszó, futó és tornatermi edzéseik vannak. Kezdetben heti 4, majd heti 6-8 alkalommal edzenek, alkalomként 1-1,5 órát. Miután betöltötték 13. életévüket, kezdik el a lovaglós- és vívóedzéseket. 14 éves korukban a lövőedzéseket. Évente kb. 6-8 kéttusa, majd háromtusa versenyen vesznek részt. A vívást 13 éves korukban lábmunkával kezdik és egy éven keresztül csak lábmunkáznak heti 2 alkalommal. 14 éves korukban kapnak először fegyvert a kezükbe. Rögtön párbajtörrel kezdjük az alapvető technikai elemeket gyakorolni, párhuzamosan az ehhez tartozó elméleti ismereteket is elsajátítják. Csoportos formában, majd páros gyakorlatok formájában haladnak tovább. Egy év alatt eljutnak odáig, falazás, módszeres asszózás, iskolázás után, hogy sikeres képeitő vizsgát tegyenek törrel. A konvenciókkal és a törrel

csupán 3-4 hétig foglalkoznak a képesítő vizsga előtt. A vizsga után többet nem gyakorolnak törrel. Ezek után intenzív iskolázás, kötött gyakorlatozás következik. Elindulnak minden olyan párbajtőrversenyen, amin csak lehet. Így további 1-2 év alatt III., II. I. osztályú minősítést szereznek. 15-16 éves korukban már mind az öt sportágban teljes munkát végeznek, ami heti 14-18 edzést jelent.

Tehát a vívás megkezdése után viszonylag rövid idő alatt /2-4 év/ eljutnak olyan szintre, hogy a junior párbajtőr válogatókon sikerrel állják meg helyüket a nem öttusásokkal szemben. Minek köszönhető ez a viszonylag gyors előrehaladás?

Az intenzív futó- és úszómunkával rengeteg természetes mozgásélményt szereznek. Mozgáskészségük széles területen fejlődik. Több sportágban való jártasságuk, ügyesség, jó helyzetfelismerővé teszi őket. Akaraterejük, aktivitásuk nagy mértékben fejlődik. A tornatermi erősítő, lazító, ügyességi gyakorlatok révén sokoldalúan fejlesztik izmikat. Mire bekerülnek a vívóterembe, csupán a speciális vívóizomzatot kell átdolgozni, előkészíteni a vívófeladatok megoldására. Egy sokoldalúan képzett izomzat tudatos, aktív munkavégző képesség, felfokozott érdeklődés az ismeretlen vívás iránt, ez jellemzi ezeket a 13-14 éves fiukat. Könnyű így viszonylag gyorsan eredményt elérni! Igen. "Könnyű".

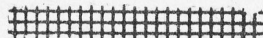
Itt jön az ebből levonható tanulság. A csak vívókat is hasonló módon kellene felkészíteni a tényleges vívómunkára. Hasonló módon, hangsúlyozom, mert egy vívótól nem lehet megkívánni, hogy hetente 6-8 alkalommal úszó, futó, tornatermi munkát végezzen. De heti 2 alkalommal úszni, 2 alkalommal futni és erősítő jellegű munkát végezni, ez megoldható lenne már. Persze csak lenne, mert a lehetőségek korlátozottak. /Úszoda, terem./

Jelenleg, tudomásom szerint, Szócs Bertalan kezdett el az elmúlt évben hasonló jellegű munkát egy 20 fős csoporttal. Nagyon kíváncsian várom, hogy milyen eredménnyel fog járni ez a vívósportban eddig nem alkalmazott módszer. Igazolja-e a hozzá fűzött reményeket.

Arra a kérdésre, hogy a rögtön párbajtőrrel kezdett munka hátrányos-e vagy előnyös a további munkájukat illetően, csak röviden válaszolok. Viszonylag rövid ideje dolgozom öttusásokkal /3 éve/, egyértelmű választ adni még nem tudok. Talán az eredmények majd a későbbiekben határozott választ adnak erre. Mindenesetre a pengével történő első munkáiban kizárólag törlesapon dolgozunk és csak azután kapcsoljuk be fokozatosan a speciális párbajtőrt, illetve az öttusavívás elemeit. Ily módon tisztában vannak a versenyzőim a tör-alapokkal és úgy érzem, hogy ez kellő alapot nyújt a további magasabb szintű munkához.

Az eddigi versenytapasztalatok általánosságban biztató jellegűek.

Ismétlem, nem kívántam csálthatatlan módszereket közölni a leirtakkal, hiszen erre a feladatra nagyon csekély alappal rendelkezem. Csupán felvettem egy-két olyan problémát, amelyeknek megoldása segíthet a jelenlegi közép szintről való felemelkedésben. Röviden és vázlatosan leirtam az ifjúsági korú öttusázó edzőmunkáját. Az a cél vezetett, hogy talán sikerül elindítani valami olyan tapasztalatcserét, netán vitát, ami széles körben kibontakozva előbbre lendítheti új, korszerűbb, eredményes módszerek kidolgozását, alkalmazását.

A sportolók táplálkozásáról

Az MTS OT Módszertani Osztálya most bocsátotta közre "A sportolók táplálkozása" című kiadványát, amelyben 22 hazai és külföldi neves orvosszerző tanulmányát olvashatjuk a sportemberek, főleg az élsportolók étrendjéről.

Ha a mai időben egy-egy feltűnést keltő sporteredményről olvasunk, azt szokás mondani, hogy ime, a szorgalmas edzés meghozta jutalmát a kitűnő diszpozícióban küzdő, nagy tehetségű sportolónak. Pedig a három tényezőt - felkészülés, adottság, fizikai és pszichikai diszpozíció - kívül még egy negyedikre is égetően szükség van: helyes életmódra, ennek pedig legfontosabb része: a helyes táplálkozás. Nem azt jelenti ez, hogy edzés nélkül, pusztán jó étrenddel, megfelelő táplálkozással is kitűnő eredményekhez juthatunk, de segítségükkel nagymértékben befolyásolhatjuk teljesítményeinket. Ez áll

minden sportágra, így a különleges erőkifejtést igénylő vívásra is. Talán helyénvaló itt közbevetőleg megemlíteni, hogy dr. Gerentsér László már negyedszázaddal ezelőtt felhívta a figyelmet "Modern kardvívás" című könyvében a helyes életrend és célszerű táplálkozás követelményeire.

Ma már a világ nagy sportnemzeteinél tudományosan kidolgozott kísérletek eredményei állnak a sportorvosok rendelkezésére és ezek alapján állítják össze a sportolók étrendjét. Pontosan kiszámítják pl., hogy egy országúti kerékpárosnak vagy birkózónak hány kalóriára van szüksége, azaz mennyi fehérjét, zsírt és szénhidrátot tartalmazzon a napi tápláléka. Azt ma már nagyjából sokan tudják, hogy a vívónak – miután vívótevékenységében különleges izomkötegekre nincs szüksége – táplálkozásában a szénhidrátokat helyezzük az előtérbe, csökkentjük a zsiradékot és korlátozzuk a fehérjéket is. De ezek mellett nagy jelentőségűek a vitaminok, az ásványi sók és a nélkülözhetetlen vízmennyiség. Mind-egyiknek megvan a maga jelentősége. A sportvilágban egyre többet foglalkoznak az utóbbiakkal kapcsolatban különféle hormonokkal és egyéb pirulákkal, amelyekről állítólag hitelt érdemlően bebizonyították, hogy a sportoló atlétikus képességeit előnyösen módosítják. Ilyen segítséget talán nem nevezhetünk sportszerűtlennek, legalábbis addig a mértékig, amíg kiegészítőleg használják, és addig, amíg nem veszélyeztetik a sportoló egészségét. De az, aki edzés és kondicionálás helyett ily szerekkel kívánja teljesítményét fokozni, helytelen utakra tévedt. Ezek a szerek azonban kimerítik az ajzószer fogalmát.

Az ajzószer használata más sportágaknál már igen gyakori, de a vívásnál csak most kezdik pályafutásukat. A legtöbb bécsei világbajnokságon hallottunk suttogásokat, hogy egyesek ajzószeret használtak. Helyes volna, ha edzőink és sportorvosaink már jó előre felvilágosítanák versenyzőinket az ajzószer okozta károsodásokról!

De fontos táplálkozási kérdésekkel is szükséges az edzőknek és sportorvosoknak foglalkozni, mert a gyakorlatban a vívók nagyon sok helytelenséget követnek el. Így fel kell világosítani őket, hogy mit fogyaszthat a vívó a versenyek előtt, mit a hosszú órákra nyúló versenyek alatt, és mit a kimerítő versenyek és edzések befejezése után? Mindazt, amit gyakorlatban látunk és tapasztalunk, merő ellentmondásban van a szakszerű tanulmányokban bőven kifejtett elvekkel.

Külön fejezetet érdemel a versenyző alkoholfogyasztása. A gyűjtemény mind a 20 eke egyenlő mértékben kárhóztatja a versenyző alkoholfogyasztását. Legtöbbször az elvont folyadék pótlására, igen édes teának vagy huslevesnek fogyasztását javasolják verseny közben. Ennek ellenére – amint azt az Őszi Balaton-bajnokságnál láttam – több versenyző csörte után sem langyos teát, sem husleveset, hanem hazai, nagykanizsai söröt ivott.

Nagyon ajánlom edzőinknek, tanulmányozzák át jól a Módszertani Osztály értékes kiadványát.

Régi mesterek... Érdemes mesterek...

Az OSC társalgójában dr. Gerentsér László olajportréja mellett ott láthattuk vívómesteri diplomáját is. Gerentsér 1903. szeptember 1-én szerezte meg oklevelét, amelyet az akkori szokás szerint legalább három diplomás mesternek kellett aláírnia. Gerentsér oklevelét Fodor Károly a Műegyetem, Vay Lajos a Tudományegyetem, Berti László a Ludovika Akadémia vívómestere, illetve tanára és Santelli Italo, a római kir. vívóiskola /Scuola Magistrale/ volt tanára írta alá.

Az aláírók között szereplő V a y L a j o s nevét ma már alig ismeri a vívóversenyek közönsége. Pedig kitűnő, érdemdús mester volt a maga idejében, aki méltán megérdemli az utódok hálás kegyeletét.

Vay Lajos elszegényedett grófi család sarja volt. Kereskedelmi akadémiát végzett és utána többféle hivatalt töltött be, de sehol sem találta meg boldogulásának útját. Debrecenben ismerkedett meg Chappon Lajossal a Pestről elkerült neves vívómesterrel, aki rábirta a jómodoru fiatalembert, hogy tanuljon meg vívni. A fiatalember kötélnek állt és szorgalmasan tanulta a vívás mesterségét Chappon oldala mellett. 1872-ben már kész vívó volt és szívesen segítkezett mesterének az oktatásban is, mint amatőr mesterjelölt. Hogy a vívás tudományában továbbfejlődjön, feljött Pestre és Chappon tanácsára csatlakozott Keresztessy József iskolájához. Szorgalmasan vette tőle a vívóleckéket, de nagyon elkésztette őt az a tudat, hogy képzettsége nagyon fogyatékos. Ekkor írja önéletrajzában:

"Abban az időben vett vívóleckéknek reám nézve csak kellemetlen hatásuk volt, mert csak azt láttam, hogy mennyire semmit sem tudtam, s azt, hogy mily rettentő nagy az Ő fölénye felettem. Iskolázás után mindig pár szabad vágást csináltunk. Ez abból állt, hogy egy "voltra" vívtunk, de azt neki kellett kapni. Itt láttam, hogy akkor vágott meg, amikor akart, s vele szemben szó szoros értelemben tehetetlennek éreztem magamat."

Keresztessy előszeretettel foglalkozott Vay Lajossal, mert látta rátermettségét. Ezért rendszerében teljesen kiképezte őt. Keresztessy csak Sándor fiának, Vaynak és Bély Mihálynak oklevelére írta alá a nevét, ezért őket lehet Keresztessy-utódoknak elismerni. Amikor Keresztessy 1895. április 16-án meghalt, Vay mint jogos utód, vette át a Keresztessy gárdát. Ekkor már terme volt a Belvárosban a Ferenciek bazárában és 1885 óta a Tudományegyetem mestere is volt, s mint ilyen 22 évig működött az egyetem kebelében. Termében alakult meg a BEAC, amelynek első tanárelnöke Eötvös Loránd, alelnöke pedig dr. Klupathy Jenő, a hazai főiskolai sport megteremtője volt.

Vay Lajos 1903-ban ünnepelte 25 éves vívómesteri jubileumát. Ekkor már súlyos beteg volt. Nemsokára abbahagyta a vívóoktatást. Nehéz viszonyok közé került és barátainak támogatására szorult. Barátai irnoki álláshoz juttatták a fővárosnál. Minden reménye az volt, hogy hosszú működése nyomán keletkezett tapasztalatait könyvben fogja kiadni. Tervét azonban nem tudta valóra váltani, mert 1908. augusztus 25-én utcai közlekedési baleset áldozata lett és sérüléseibe belehalt. Szomorú temetése volt. Egy-két barát állta körül az egyszerű koporsót, aztán vitték ki egyedül, kíséret nélkül a rákoskeresztúri temetőbe. Nem hangzott el búcsúbeszéd sirjánál, gyűjtést sem rendeztek tanítványai között síremlékére és egyesülete, a BEAC, sem alapított nevére vándordíjat. Pedig tanítványai között társadalmi előkelőségeket, nagynevű politikusokat találunk szépszámmal: Kossuth Ferenc, Szilágyi Dezső, Károlyi Mihály, Teleki Pál, Ugron Gábor, Vigyázó Ferenc, Wekerle Sándor és még sokan mások.

Emberi magatartását meghatározó módon szemléltetik a korabeli Nemzeti Sportban megjelent cikkei. Így az 1903. évi 38. számban így ír mesteréről Keresztessyről:

"Szeretett Mesterem! Neved, alakod lassanként a távol ködébe vész. A mai nemzedék már nem látott Téged, de mi, kik tudásod, tanításod osztályosai voltunk, hirdetjük dicső emlékedet. Életed a magyar nemzet legdicsőbb és legszomorubb napjaival forrt össze. Egy hosszú emberéleten át tanítottad a vívóművészetet, az igazi lovagiasságot. Emléked élni fog, amíg magyar vívók lesznek!"

Klell Kálmán

A lemorzsolódás okairól

A lemorzsolódás minden sportág utánpótlás-nevelésében probléma, különösen érzékenyen érinti azokat a sportágakat, melyek nem rendelkeznek széles tömegbázissal. Sportágunk is ezek közé tartozik, bár reméljük, hogy az újra erősödő vidéki szakosztályok és esetleg a sporttagozatos iskolák segítenek helyzetünkön.

A lemorzsolódás így is probléma marad, illetve probléma az, hogy azok közül is sokan abbahagyják a vívást, akiknek jó mozgáskészségük, küzdeni tudásuk vagy egyéb adottságuk megvan és így a jövő szempontjából számításba jöhetnének.

A sportiskolák és gyermektanfolyamok képezik az utánpótlás-nevelés jelenlegi bázisait. Ezek munkájával válogatják ki az ügyesebbeket, akiket rátermettnek tartanak arra, hogy további szorgalmas munkával, sportáguk reprezentánsai legyenek. Ez az egészséges folyamat, hiszen a gyengébbek lemaradnak és igen kicsi az a százalék, aki megmarad és minőségi munkára fogható. A minőségi munkának feltételei vannak, szinte egész embert kíván, ha valaki ilyenkor abbahagyja, már veszteség éri sportágunkat. Ez jelenti a problémát, amiért érdemes megvizsgálni, hogy mi okozza azt, hogy 16 és 20 év közötti feltűnően sok "ügyes" gyerek hagyja abba a vívást.

Sokan nem vállalják a megnövekedett edzésadagot, ezekről - illetve talán ezek miatt - mondjuk, hogy a mai fiatalok elkényeztetettek, mindent megkapnak a szülőkötől, ill. a társadalomtól, elkényelmeskedtek, nincs bennük elég akarat, nem akarnak megdolgozni minden kis eredményért. Minden bizonnyal ebben is van igazság, vannak ilyenek is, de általában nem ez az ok.

A következő adatok is ezt bizonyítják. Az MSZMP X. kongresszusán szó volt arról, hogy minden munkaterületen be kell vezetni a 44 órás munkahétet. Továbbá a kongresszuson elhangzott, hogy - egy középiskolákra kiterjesztett általános felmérés adatai - egy középiskolás diák heti elfoglaltsága 179 óra azaz 6 napos munkahétre átszámolva kerekén napi 13 óra. Ha még ehhez a napi 8 órát alvást hozzáadom, összesen 21 óra, ha a maradék 3 óra alatt valaki sportolni akar, ez az idő legfeljebb "háztömbkörüli futkározásra" elég és mikor megy színházba, moziba?

Felmérést végeztem, miből adódik a napi 13 óra elfoglaltság:

- 5-6 óra az iskolai órák száma
- 3-4 óra az átlagosan tanulásra fordított idő
- 2 óra kötelező jellegű iskolai szakkör
- 2 óra egyéb szakkör, v. nyelvtanulás.

Ebből a feleslegesen eltöltött idő, véleményem szerint, az a két óra, amit én kötelező jellegű iskolai szakkörként jelöltem meg. Értem ez alatt pl. egy jó matematikus szeretne tovább tanulni, mert általában tanulmányi eredménye erre feljogosítja, azonban a biológiai szakkörre a diák nem fog nemet mondani, tudja, hogy a továbbtanuláshoz szükséges jó átlagbizonyítványt így produkálhatja, a tanár pedig a megfelelő szakköri létszámot.

Sajnos, a diákok idejének ilyen jellegű zsarolása nagyon általános, nem is beszélve arról, hogy a diákok a szakkörön elhangzottak esetleg nem érdeklődnek - nem tartozik az ő érdeklődési körébe -, idegileg is elfárad és ez a tanulás rovására megy. Természetesen sokszor a szülői nagyravágás is visz el a teremből. Az iskolán és sporton kívül járatták a gyereket két nyelvtanfolyamra, balettra és zenére. Ez szélsőséges példa, de találkoztam már ilyennel. A szülőkkel azonban könnyebb szót érteni, mint az iskolákkal.

Az érettségi utáni időszak is okoz lemorzsolódást. Aki dolgozni tud, megoldja valahogy magának a sportolás lehetőségét. Akiket behívnak katonának és már megfelelő szinten eredményei vannak, lehetőséget kap a sportolásra, nem veszik el a vívás számára.

Akit egyetemre vesznek fel, sok esetben a sport szempontjából is értékes anyag. Közülük sok lemorzsolódik, nem az egyetem miatt, hanem köztudott dolog, hogy a fiúk egyetem, ill. főiskola megkezdése előtt egy évig katonai szolgálatot teljesítenek, rendszerint vidéki alakulatoknál, így sportágunkban megfelelő edzéslehetőséghez nem juthatnak. Egy év kihagyás 19-20 éves korban nagyon visszavet mindenkit, nagy intenzitású és nagy mennyiségű munkát kell végeznie, ha pótolni akarja a kiesést, és ez magában rejti azt a veszélyt, hogy az éppen megkezdett főiskolán nem tudnak megfelelő teljesítményt nyújtani.

A megoldást ma már nemcsak mi edzők keressük, foglalkoznak a tanuló és sportoló fiatalok helyzetével társadalmi szerveink is. Így az utóbbi két évben javult a helyzet, de korántsem kielégítő. További javulást a testnevelési tagozatos iskolák elterjesztéséről és megfelelő munkájától is várjuk.

Ezután is megragadom az alkalmat, hogy kérjem azokat az aktív testnevelő tanárokat, akik közel állnak a vívósporthoz, hogy iskoláikban az eddigieknél jobban népszerűsítsék azt a szép sikerekben és hagyományokban gazdag sportágot.

Török Tibor

ÚJ SPORTKÖNYV

Az Olimpiai Játékok újabb fejezete tette aktuálisra, hogy a Medicina a magyar könyvpiacra most jelentette meg

Antal Zoltán - Sass Tibor - László István szerkesztésében

A MAGYAR SPORT KÉZIKÖNYVE

című kiadványát. A kézikönyv az 1962. évi első kiadásának javított, átdolgozott kiadása újabb fejezetekkel bővítve, amely 12 nyomtatott íven, 680 nyomtatott oldalon 39 elismert sportág általános és hazai történetét, szabályainak ismertetését és rendkívül gazdag adattárát tartalmazza 1970 december 31-ig bezárólag.

A kézikönyv természetesen bő részletességgel - 34 oldalon - foglalkozik a vívással, a legsikeresebb magyar sportággal. A történeti részben tömör áttekintésben adja a vívás ősi sportjának történetét, kikapcsolva mindazt a sok téves és avult nézetet, ami a régebbi kiadásokat e téren jellemezte. Szemléltető áttekintést nyújt a vívás hazai elterjedésének minden jelentősebb fázisáról, kezdve a Széchenyi - Wesselényi kezdeményezte megalapításától egészen napjainkig, amikor hazánkat a vívást kultiváló nemzetek éllovasai között találjuk.

Rendkívül terjedelmes és gazdag adattárat tartalmaz a kézikönyv. A magyar versenyvívásnak immár háromnegyed évszázados története van és a kézikönyvből megtudhatjuk ennek a 75 esztendőnek minden nevezetesebb fázisát. Így megtudhatjuk, hogy a magyar bajnokságokat mióta rendezik, kik nyertek magyar bajnokságot a négy fegyvernemben, a mindenkori csapatbajnokság első helyezettjét és a bajnokcsapat tagjainak nevét. A kézikönyvben természetesen megtaláljuk valamennyi hivatalosan elismert világvizsgálatot, olimpia, VB /EB/ győztesének és helyezettjeinek névsorát. Ugyancsak megtalálhatjuk a kézikönyvben az MVSZ fennhatósága alatt rendezett válogatott, országok közötti mérkőzéseknek a többi sportágakhoz hasonlóan csoportosított eredményeit.

Melegen ajánljuk a könyvet az érdeklődők szíves figyelmébe. Különösen haszonnal forgathatják a könyvet a mesterek, szakosztályvezetők, de minden vívó, aki sportága történetével tisztában akar lenni.

Klell Kálmán

Nemzetek Nagydíja az Olimpiai Bajnokságon

Egyéni versenyeken: 10 - 7 - 4 - 3 - 2 - 1 pontozás szerint,
 Csapat versenyeken: 15 - 10 - 7 - 5 - 3 - 2 pontszám szerint.
 /1965 év Párizsi Kongresszus határozata./

	URS	HUN	FRA	POL	ROU	ITA	SUI	NSZK	JAP	SVE	CUB
Férfi tör egyéni	2	7	4	11	3	-	-	-	-	-	-
Férfi tör csapat	10	5	7	15	-	-	-	3	2	-	-
Női tör egyéni	6	7	3	-	-	10	-	-	-	1	-
Női tör csapat	15	10	2	-	7	5	-	3	-	1	-
Párbajtőr egyéni	-	14	8	-	3	-	-	-	-	2	-
Párbajtőr csapat	7	15	5	2	3	-	10	-	-	-	-
Kard egyéni	14	8	2	-	-	3	-	-	-	-	-
Kard csapat	10	7	-	3	5	15	-	-	-	-	2
Ö s s z e s e n :	64	73	31	31	21	33	10	6	2	3	2
Helyezés:	II	I	IV-V	IV-V	VI	III	VII	VIII	X	IX	XI

Összeállította: Klell Kálmán

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Tíz kilóval könnyebben

Pierre Ferri, a Nemzetközi Vivó Szövetség /FIE/ francia elnöke, levélben gratulált a Magyar Vivó Szövetségnek abból az alkalomból, hogy a magyar válogatott párbajtőr-csapat végleg elnyerte a FIE serlegét, amelyet a fegyvernem világ-, illetve olimpiai bajnok együtteseinek számára írt ki vándordíjként azzal a megkötéssel, hogy amelyik válogatott ötöször bizonyul világbajnok, végleg a kupa birtokosa marad. A magyar párbajtőr-válogatott esetében a tavalyi világbajnoki elsőség az ötödik volt /1959, 1964, 1968, 1970, 1971/ s az elnök finom humorral átszöve, arra kéri szövetségünk vezetőit, hogy most már ne fárasszák magukat a díj Münchenbe utaztatásával, hiszen éppen eleget vitték már világ- és olimpiai bajnokságokra oda-vissza, az olimpiára már új serleget ír ki a FIE.

A tekintélyes zöld márványtalapzaton álló jókora serleg, testvérek között is megvan tíz kilogramm súlya, így szívesen állunk el a cipeléstől, ez természetes. Szívesen - és boldogan. Nem mintha nem örizzünk már meglehetősen hosszú idő óta otthon ezt a trófeát, hanem, mert boldogító érzés belegondolni, hogy ezt a FIE-serleget, amelyet mámorító és a párbajtőrívás történetében első győzelmével 1959-ben éppen Budapesten nyert el Sákovics, Kausz dr., Berzsenyi dr., Bárány, Gábor, Marosi összeállítású válogatott csapatunk, a védett meg a Bárány, Gábor, Kausz dr., Nemere, Kulcsár, illetve Nemere, Kulcsár Schmitt, Fenyvesi dr., B.Nagy, továbbá Nemere, Kulcsár, Fenyvesi dr., Schmitt, Erdős S. összeállítású együttesünk most, több mint egy évtized múltán a magunkénak tudhatjuk. Hiszen egy korábban viszonylag szerény eredményekkel jelentkezett fegyvernemünk világsikerre jutásáról van szó.

Ami pedig az új FIE kupát illeti?

Nem lenne rossz egy újabb korszakot nyitó "mámorító" győzelemre emlékezni München után.

Vívósikerek

A sportberkek hangosak az olimpiai vívósikerektől. "A versenyeken a legtöbb pontot a vívók /46/ szerezték". - olvassuk egyhelyütt. "A magyar vívók 73 pontjukkal a szovjet csapat 64 pontja ellenében megnyerték a Nemzetek Nagy Díját Münchenben!" - olvashatjuk másutt. Ime a legújabb: 1896-tól kezdve 1972. évig bezárólag husz olimpiai versenyen és 34 világbajnoki versenyen kiosztottak összesen 332 aranyérmet. Ezek közül

Magyarország nyert	85	aranyérm
Olaszország "	73	"
Franciaország "	57	"
Szovjetunió "	57	"
Lengyelország "	14	"

Tíznél kevesebb aranyérmert szereztek még: NSZK, Dánia, Kuba, Belgium, Ausztria, Nagy-Britannia, Románia, Hollandia, Csehszlovákia, Görögország, Norvégia, Svédország.

Magyarország egyedül több mint 25 %-át nyerte a vívó aranyérmeknek! A sikereknek van már egy közvetlen következménye. Szövetségünk irodájának telefonján naponta jelentkeznek szülők, akik gyermekeiket vívóoktatásban kívánják részesíteni. De jelentkeznek szép számmal felnőtt korúak is, akik kedvet éreznek a vívás sportjának üzésére.

Klell Kálmán

Hivatalos értesítés

Az MTS OT vezetése az 1966. évtől kezdődően kiadott és az ez évtől az egyes rovatban betelő /orvosi igazolás, tagbélyeg stb./ sportegyesületi tagsági könyvek érvényességét 1974. III. 15-ig meghosszabbította.

Fentiek alapján, a sportegyesületi tagsági könyvek további használata során az alábbiak szerint kell eljárni:

1. A tagsági bélyeg a tagsági könyv 12. oldalára /részvétel a Kilián testnevelési mozgalomban/ lehet beragasztani.
2. A sportorvosi igazolást a tagsági könyv 9-10. oldalára /minősítés/ kell bejegyezni.
3. Egyéb bejegyzéseket /iskolai igazgatói engedély, természetberát érvényesítési bélyeg stb./ a tagsági könyv 21-22. oldalán /Bejegyzések/ lehet eszközölni.

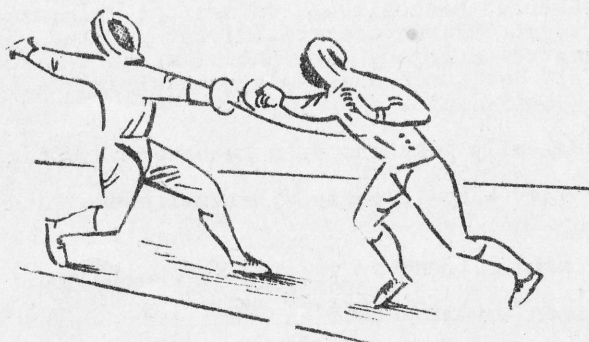
MVSZ

C-L de Beaumont halála

Az Amateur Fencing Association-t, az Angol Vívó Szövetséget súlyos csapás érte. Hosszu idők óta elnöke, Mr. C-L de Beaumont, folyó évi július 7-én váratlanul elhalálozott. Halála pótolhatatlan veszteséget jelent az angol sportéletnek, de az egyetemes vívósport is fájdalmas veszteséget szenvedett a nagytudású sportférfiu halálával.

A Magyar Vívó Szövetség táviratban fejezte ki mély részvétét ugy az özvegynak, mint a társszövetségnek. Az özveggy megleghangu levélben mondott köszönetet a részvétünk kifejezéséért.

KK

SZABÓ LÁSZLÓ: A VIVÁS OKTATÁSA

című könyve nyerte el 1972-ben az Ezüstgerely díjat. A sportirodalom harminckét pályázó műve közül került az élre ez a kitűnő vívó szakkönyv - amelyet, ha csak részleteiben is, de olvasóinknak már módjában volt megismerni, hiszen múlt évi utolsó, és ez évi első számainkban már közöltünk belőle fejezeteket. Örülünk, hogy vívó szakkönyv nyerte a díjat, és szívből gratulálunk kiváló szerzőjének, Szabó László vívómesternek, aki vívó nemzedékek világhírű versenyzőkké nevelése után most tollal is bebizonyította: avatott mestere sportágának.

Az alábbiakban, a szerzőt ünnepelendő, további csemegével is szolgálunk, a díjnyertes könyvből helyszűke miatt kimaradt részlet közlésével tesszük teljesebbé a képet:

SZABÓ LÁSZLÓ: A M I A K Ö N Y V E M B Ő L K I M A R A D T

II.

Az Achilles-in nyújtása

A lábizomzat viváshoz való előkészítésével, azok általános fejlesztését szolgáló részletes gyakorlat-anyaggal könyvben - a terjedelmi megkötöttségen túlmenően - azért sem foglalkoztam, mert az ilyen célzatú gyakorlatok eléggé közismertek, számtalan vívószakkönyv anyagában megtalálhatók; emellett a legeltérőbb egyéni összeállítással kerülnek alkalmazásra az oktatás folyamán.

Egy területen azonban - úgy érzem - kiegészítésre szorulnak, mivel az Achilles-in megfelelő nyújtásával legfennebb a lábizomzat általános fejlesztése kapcsán - járulékosan, de ki nem mondottan - foglalkoznak, pedig ez a kérdés egész különleges figyelmet és feladatot jelent a vivásoktatásban!

Az Achilles-in rövidege, merevsége akadályos lehet a helyes - stabil - vivóállás kialakításának, elsajátításának. Az izom nyújthatóságának elégtelensége miatt a vívó kénytelen állandóan megemelt hátsósarokkal dolgozni, ez viszont - következményként - a lábizomzat korai elfáradásával, a kedvezőtlen súlypontelosztással és egyensúlyi bizonytalansággal párosul! De nem közömbös szempont, hogy az ilyen vivóállás nélküli - természetes könnyedséget is, ez a hiányosság pedig nemcsak a technikai elemek beidegeztetésénél, hanem a későbbiek folyamán a szabadvivásban is igen hátrányosan fog visszautni.

A könyvben közölt /66. oldal, 35. ábra/ gyakorlatok inkább csak a gondolatébresztést, a figyelemfelhívást szolgálták, mintsem a teljességet jelentették. De az alábbiakban ismertetett gyakorlat-anyag sem nyújtja a téma kimerítését, mindössze jelezni szeretné, hogy milyen bőséges, sokoldalú lehetőség kínálkozik e téren a változatosságra.

Az Achilles-int nyújtó gyakorlatok a bemelegítés anyagában mindig kellő súllyal juszanak szerephez, emellett nem árt, ha külön, önálló otthoni feladatként is végzik a tanítványok ezeket a gyakorlatokat.

G y a k o r l a t o k :

1. Alapállásból mérsékelt páros térdhajlítás, lassú rugózásokkal összekötve. Figyeljünk - fontos követelmény -, hogy a törzs megőrizze függőleges helyzetét, a térdek szétfejtve legyenek s a sarkók feltétlenül a talajon maradjanak!

A hibátlan - önálló - gyakorlás biztosítása, valamint a kinezetikus-érzékelés kialakulásának elősegítése végett "kikényszerítő-helyzetek" alkalmazásával gyakoroltassunk! /Pl. Ha nyitott könyvvel a fején, vagy háttal állva a falnál gyakorol a tanítvány, esetleg a bordásfal, balettrúd, széktámla, asztallap szélét érinti - mérsékeltten nyújtott karral - a kezeivel stb./.

2. Alap-, vagy terpeszállásból mély guggolás és a kezekkel sarokfogás.
3. Széken, tornapadon ülve, vagy alap-, terpesz-, vivóállásban lassú, páros lábfejemelések /húzások/.
4. Járás sarkon. /Vegyesen, minden irányban végezve./
5. Alapállásban, kezek a csipőn - váltogatott sarokemelések, enyhe térdhajlításokkal.
6. Fekvőtámaszban /a bordásfal különböző fokain, balettrúdon, széken, tornapadon, talajon/ jobbsarok emelés enyhe térdhajlítással - balsarok egyidejű talajra-nyomásával, rugózással, lassan végrehajtva. /Ellenkezőleg - váltakozva is - gyakorolva./

7. Az előbbi gyakorlat beinduló helyzeteiből - változtatott lábemelések karhajlitásokkal, a talajon maradó láb sarkának talajra nyomásával összekötve.
8. Kiindulóállások, mint a 6-os gyakorlatnál - mindkét sarokkal talajérintések, lassú rugózásokkal összekötve.
9. Kiindulóállások, mint a 6-os gyakorlatnál - karhajlitásokkal összekötött páros saroklenyomások a talajra, lassú rugózásokkal.
10. Bordásfalnál támadóállás tártfogással mellmagasságban. - Az elől levő lábbal térdrugózás, a hátul levővel saroklenyomás, rugózással végrehajtva. /A hátul levő lábfej előrenéz! / Mindkét irányú támadóállással gyakoroljuk!
11. Folyamatos változtatott támadóállásba lépés kéztámasszal, térdrugózásokkal, a hátul levő láb sarkának talajra szorításával.
12. Alapállásban a talp alá helyezett alátéttel /maximum 10 cm. magas szilárd tárgy/ - mély törzshajlitás előre talaj-, vagy bokaérintéssel, apró rugózásokkal.
13. Alapállásban - magunk elé helyezett szék támlája fölött törzshajlitás előre, lassú rugózásokkal összekötve.
14. Álljunk alapállásban háttal a bordásfalhoz és térdmagasságban fogjuk meg a megfelelő fokot. Végezzünk törzshajlitást előre térdnyújtással. A gyakorlat terpeszállásban - a terpesztett láb közötti fogással - is végezhető.
15. "A" és "B" egymásnak háttal guggolóállásban, oldalsó-részűtos mélytartásban kézfogással - mindketten térdnyújtással törzshajlitás előre - vissza kiindulóállásba.
16. Kiindulóállás: fekvőtámasz a bordásfalnál, fogás kb. a 4-5. fokon. Csipőemeléssel törzsdöntés előre, sarkok leszorítása a talajra, apró rugózásokkal.
17. Álljunk a bordásfal elé kb. egy lépésnyire, a karokkal magastartásban tártfogással. Törzsdöntés előre a sarkok leszorításával a talajra. Ebben a helyzetben járás a kézzel a bordásfal fokain le és fel.
18. Zártállásban kb. egy lépésnyire a bordásfaltól - törzsdöntés előre tártfogással csipőmagasságban. Ebből a kiindulóhelyzetből karhajlitások és nyújtások a sarkok talajra nyomásával összekötve.
19. Terpeszállás a bordásfalon mellmagasságban tártfogással. Csipőtollással törzsdöntés előre s ebben a helyzetben járás a kézzel le és fel.
20. Terpeszállás a bordásfalon, hajlitott fogás mellmagasságban - csipőtollással törzsdöntés előre rugózással s vissza a kiindulóállásba.
21. Hátsó guggolóállás a bordásfalnál, fogás fejmagasságban - térdnyújtás csipőnyújtással és törzsfeszítéssel. A sarkok a talajon maradnak! Visszatérés a guggolóállásba.
22. Előbbi gyakorlat összekötve változtatott térdemelésekkel.
23. A 20-as gyakorlat azzal a változtatással, hogy a törzsfeszítéssel egyidejűleg változtatott előrelépések.
24. "A" és "B" egymásnak háttal kézfogással - a karok oldalsó-középtartásba emelésével törzsfeszítés; vissza a kiindulóállásba.
25. A bordásfalon mellsőállásban hajlitott fogás mellmagasságban - bokából rugózás páros lábbal le és fel.
26. Mint az előbbi gyakorlatnál, csak most páros térdhajlitás karnyújtással és vissza a kiindulóállásba.
27. Kiindulóállás mint a 25-ös gyakorlatnál - változtatott lábbal térdhajlitás karnyújtás, másik lábbal talajérintés; vissza a kiindulóállásba.
28. Mérlegállásban térdhajlitás rugózásokkal és sarok lefeszítéssel. A mérlegállások váltakozva bal és jobb lábbal.
29. Térdtámaszból csipőemeléssel térdnyújtás, a sarkok talajra szorításával összekötve.
30. Az előbbi gyakorlat mint kiinduló-helyzet - kezekkel járás a csipő előre-hátra vitelével és a sarkok fokozott leszorításával.
31. "A" és "B" egymással szemben hajlitott-üléssel /talp egymásnak feszítve/, kézfogással - egymás talpának támaszkodással térdnyújtás-hajlitás.
32. "A" és "B" egymással szemben terpeszállásban /talp egymáson/, kézfogással - "A" törzsdöntés hátra /háiz/, "B" törzshajlitás előre. Szerepcserével.

H e l y r e i g a z i t á s .

A Vivó Híradó 1972. februári számában Szabó László: Ami a könyvből kimaradt című írásában sajnálatos értelemzavaró gépelési elírás történt. A 21. oldal 3. bekezdés 3. sorában "...a fegyvertelen és ujjaival..." helyett a helyes szöveg: "... a fegyvertelen kéz ujjaival..." stb.
/A sajtóhibáért szíves elnézésüket kéri a Szerkesztőség./

Versenyszabály-módosítások

A FIE 1971. évi Kongresszusán a versenyszabályokat több, lényeges pontban módosították. Ezek a versenyszabálymódosítások már hatályban vannak, azokat a most folyó versenyidényben már a hazai versenyeken is alkalmazzuk, a versenybírák tájékoztatása megtörtént, miután azonban a Kongresszus hivatalos jegyzőkönyve csak a közelmúltban érkezett meg, csak most vagyunk abban a helyzetben, hogy immár hiteles szöveg alapján a módosításokat ismertessük.

A felszerelésre vonatkozó rendelkezések: /a 19. és 27. cikk módosítása/

Párbajtőrben a versenyzőnek olyan vívómellényt kell viselnie, amely a combig leér és lábköztől pánntal van rögzítve, a ruházat anyaga nem lehet csuszós felületű.

Kardban a vívómellénynek teljesen fednie kell az érvényes felületet /az "állásban" levő vívó combja és törzse közt képződő hajlat két felső pontján áthaladó, vízszintesnek képzelt vonal fölötti rész/.

Mindhárom fegyvernemben kötelező a vívómellény alatt védőmellény viselése. - Tőrben és párbajtőrben ez már eddig is kötelező volt, /Versenyszabály 216. és 315. pontja/ a kardvívók számára azonban ez a szabálymódosítás tette kötelezővé, illetőleg egészítette ki ezzel a kardvívók 408. pont szerinti felszerelését.

A vívóruháznak minden fegyvernemben kötelező tartozéka egy pár fehér harisnya, amelynek fel kell érnie a térdnadrág alá és teljesen fednie kell a lábakat. A harisnyát úgy kell rögzíteni, hogy az ne csusszon le. A zokniban vagy sokszor anélküli versenyzést tehát a jövőben nem szabad megengedni.

A felszerelés szabályosságát a főbírák a verseny kezdetén, a versenyorvos bevonásával kötelesek megvizsgálni és a verseny egész folyamán a kijelölt zsürielnökök is kötelesek figyelemmel kísérni.

A találat tisztasága: /a 29. cikk módosítása/

Tőrben és párbajtőrben minden szúrásnak tisztán és határozottan ülnie kell ahhoz, hogy találatnak számítson. Kardban ahhoz, hogy a találat tisztán és határozottan ülnie kell a penge hegyével, élével vagy fokával.

A módosított szöveg utal a 409. cikkre, amely a kardvívásban a találatok bevitelének módjáról rendelkezik és amely "vasas vágások" címen érvényesnek minősíti azokat a vágásokat, amelyek egyidejűleg találnak érvényes felületet és az ellenfél fegyverét. Ez jelenti tulajdonképpen a versenyeken oly gyakran és sokszor visszaélésszerűen deklarált "rossz védés" pontos meghatározását. Tehát csak akkor rossz a védés, ha a vágás egyidejűleg ér fegyvert és testet. Természetesen amennyiben az ilyen vágás a fegyvert és testet, de mélyen egyidejűleg éri, mély találatnak kell elbírálni. A versenyszabálynak ez a rendelkezése az un. áthajlott vágásokat kívánja elhatárolni az érvényes találatnak tekintendő "vasas" vágásoktól. Az áthajlott vágás szabályosan védett erős vágás, amit nem szabad érvényes találatnak tekinteni. Sajnos, a versenyeken a zsüri ezen a téren nagyon sokszor téved és hang után ítélve szabályosan védett erős vágásokat "rossz védés"-nek minősíti. Ez a helytelen bíráskodás bizonyos fokig hozzájárul annak a hangulatnak a kialakulásához, hogy nem érdemes védeni, mert a zsüri a védések tekintélyes százalékát hibásan "rossz védés"-nek minősíti.

A módosított szabály sem változtat azon a korábbi állásponton, hogy a lappal adott vágás nem érvényes. Ennek ellenére versenyeken gyakran tapasztalhatjuk, hogy a vívók használják a lapos vágásokat, sőt egyes mesterek tanítják is ezt a vágásnemet. Ilyen címen nem szokásos a találat megsemmisítése /nehéz is eldönteni, hogy egy vágás teljesen és kizárólag lappal történt-e, mert a vívó vágás közben átfordíthatja a pengéjét/, de a versenyszabálynak ez a rendelkezése nemzetközi és hazai versenyeken is vitákra adhat okot.

A fegyvertelen kar vagy kéz használata az utóbbi évek hazai és főleg nemzetközi versenyein elsősorban törvívásban, de kisebb mértékben a párbajtörvívásban is sok vitára és kisebb botrányokra vezetett. A fő probléma a törvívásban az érvényes felületek fegyvertelen kézzel történő takarásában jelentkezett. Most a szabálymódosítás igyekszik ezt a kérdést megoldani, de majd csak a gyakorlat fogja megmutatni, hogy a kérdés megközelítése és főleg a szabály gyakorlati alkalmazása olyan formában történt, illetőleg történik-e, amely a visszaélések kiküszöbölését és a kedélyek megnyugtatót jelenti.

A fegyvertelen kar vagy kéz szabálytalan használata történhetik úgy, hogy a vivő a fegyvertelen karját, kezét támadás közben vagy védezésnél használja, tehát pl. azzal hárit, megfogja az ellenfél pengéjét stb. Ez az eljárás mindhárom fegyvernemben tilos és annak büntetése mindhárom fegyvernemben: a vétkes vivő által ellenfélének esetlegesen adott találat megsemmisítése és egy találattal történő büntetés a folyamatban levő csoportmérkőzésre, csapattalálkozóra vagy a közvetlen kieséses mérkőzésre érvényesen adott figyelmeztetés után. A figyelmeztetés tehát ebben az esetben az egész csoport-, csapattalálkozóra szól, a vétkes vivő által adott találatot mindenképpen /tehát már a figyelmeztetéssel egyidejűleg/ meg kell semmisíteni és a figyelmeztetés után, most már újabb figyelmeztetés nélkül minden esetben büntető találattal kell sújtani. Ez a szabály mindhárom fegyvernemre nézve eddig is érvényes volt és csak a szankciók módosultak.

A fegyvertelen kar vagy kéz szabálytalan használatával kapcsolatban törben merültek fel leggyakrabban viták és jelentkeztek visszaélések. Ez a szabálytalanság pedig a fegyvertelen kéz, kar utján végrehajtott takarásban jelentkezik. A magyar szövetség ismételtén sürgette ennek a kérdésnek a szabályozását, miután egyes vivóknál, sőt nemzeteknél ez a gyakorlat beidegzett és állandóan alkalmazott vivómodornak számít és ez a versenyeken ezeket a vivókat meg nem engedhető jelentős előnyhöz juttatja.

A módosított szabály szerint /30. cikk kiegészítése/ törben tilos a küzdelem folyamán a fegyvertelen karral vagy kézzel érvényes találati felületet takarni vagy fedni /couvrir, cacher/. A magyar fordításban a "takarni" és "fedni" szavak közötti különbség nem érzékelhető. A francia igék között van különbség éspedig a szándék tekintetében. Ezt kívánja a magyar fordítás is kifejezni. Tehát lényegében a fegyvertelen karral vagy kézzel az érvényes találati felület szándékos vagy szándék nélküli, de tényleges fedése tilos. E szabálytalanság szankciója a módosított szabály szerint a folyamatban levő mérkőzésre érvényesen adott figyelmeztetés után:

- ha nem esett találat, akkor a vétkes vivő büntetése egy találattal,
- ha a vétkes vivő érvényes találatot adott, akkor ennek a találatnak a megsemmisítése.

Ezek a büntetések tehát csak a folyamatban levő mérkőzésre szóló figyelmeztetés után alkalmazhatók, de akként, hogy ennek a büntetésnek az alkalmazásával nem lehet mérkőzést nyerni. Ilyen állás esetén a vétkes vivó elleni büntetés az ellenfélnek már adott találatok eggyel történő csökkentése lesz.

A folyamatban levő mérkőzésre érvényes figyelmeztetés formáját a szabályzat nem határozza meg, de arra nincs is szükség, mert nyilvánvaló, hogy a figyelmeztetések léte-érthetetlennek és határozottnak kell lennie.

A későbbi viták megelőzése érdekében a csoport-, csapattalálkozóra, ill. a közvetlen kieséses mérkőzésre érvényes figyelmeztetést fel kell, a folyamatban levő mérkőzésre érvényes figyelmeztetést pedig célszerű feltüntetni a jegyzőkönyvben. Erre a célra helyes volna valamilyen egységes jelt megállapítani, egyet az egész csoportmérkőzésre és ettől különbözőt a folyamatban levő mérkőzésre szóló figyelmeztetésre, mert a jegyzőkönyv-nyomtatványok méretei miatt a szöveges megjelölésnél nehézségek fognak jelentkezni.

Tekintettel arra, hogy a zsurielnök a fegyvertelen kar, kéz használatát folyamatosan és megnyugtatóan mindkét vivónál nem tudja ellenőrizni, a szabályzat lehetőséget ad arra, hogy "lehetőleg semleges oldalbíró segítségét" kérhesse a Directoire Technique-től /főbíráktól/. A szabály szerint a pást két oldalán elhelyezkedő oldalbírák mindegyike egy vivót figyel és kézfelemeléssel vagy az elnök kérdésére jelzi a fegyvertelen kar vagy kéz használatát. Hangsúlyozza a szabályzat, hogy "ezután az elnök egyedül dönt az alkalmazandó büntetés kérdésében". Az elnök szuverén döntési jogát tehát az oldalbírák beállítása nem csorbitja, legalábbis a szabályzat szövege erre mutat. Kétségtelen azonban, hogy az oldalbírák alkalmazása esetén - amennyiben valamelyik oldalbíró szabálytalanságot jelez - az elnök ezt a véleményt csak felülbíráhatja, de figyelmen kívül nem hagyhatja. Ha azonban pl. az oldalbíró az elnöknek háttal álló versenyzőnél jelez szabálytalan használatot, kényes helyzetbe kerül az elnök, ha ezt a véleményt felülbírálja és nem veszi figyelembe, illetőleg nem alkalmazza a szankciókat. Ezek a szankciók ui. az ellenfél érdekeit sértő szabálytalanságokhoz fűződnek, tehát azok nem alkalmazása feltétlenül óvási ok.

A fegyvertelen kar vagy kéz használatával kapcsolatos fenti ismertetést még ki kell egészíteni azzal, hogy az említett szabályok mellett változatlanul érvényes az a korábbi szabály /222. cikk/, hogy az a találat, amely a test érvénytelen felületét éri, érvényesnek számít, ha a vivő rendellenes tartással az érvényes felületét láthatóan érvénytelen felületté változtatta. Ilyen esetben a találatot minden előzetes figyelmeztetés nélkül meg lehet ítélni.

A sisak szabálytalan levétele.

A versenyeken észlelhető ideges reklamálásokat általában a sisak levételével kezdődnek. Nyilván ezért mondja ki a módosított szabály, hogy a vivónak a páston sisakját az elnök döntéséig fején kell tartania. A sisaknak az elnök döntése előtti levételéhez ugyanazok a szankciók fűződnek, mint a törvívásban a fegyvertelen kézzel történő takaráshoz, tehát

- ha nem esett találat, akkor a vétkes vivő büntetése egy találattal,
- ha a vétkes vivő érvényes találatot adott, akkor ennek a találatnak a megsemmisítése,

- mindazonáltal ezeknek a büntetéseknek az alkalmazásával nem lehet mérközést nyerni, ilyen esetben tehát a vétkes vivó elleni büntetés az ellenfélnek már adott találatok eggyel történő csökkentése lesz.

A szankciók alkalmazásának ebben az esetben is előfeltétele a folyamatban levő mérközésre érvényes figyelmeztetés. A gyakorlatban ezeket a szankciókat a zsüri elnökök vagy egyáltalában nem, vagy csak komoly figyelmeztetés után, a verseny rendjét fegyelmeztetlenségével zavaró versenyzővel szemben alkalmazzák. Ezek a szankciók tehát inkább mint a zsüri elnök kezében levő fegyelmezési eszközök jelentkeznek, amelyeket a zsüri elnök szuverén jogkörében alkalmaz, vagy mellőzi azok alkalmazását. Ebben az esetben a szankciók alkalmazásának mellőzését alapos óvási oknak nem lehet tekinteni.

Dr. Torday Lajos

VERSENYRŐL-VERSENYRE

Az MTS Heves megyei Tanácsa Egerben 1972.junius 11-én I.o. női törversenyt rendezett 28 résztvevővel.

Eredmény:

1. Tomka HSE 7 gy., 2. Orbán HSE 6 gy., 3. Novotny DVTK 5 gy., 4. Szabó HSE 5 gy., 5. Bóti Eger 5 gy., 6. Tamáska Sárospatak 4 gy., 7. Tót E. HSE 2 gy., 8. Radácsi Sárospatak 1 gy., 9. Horváth M. Eger 1 gy.

o o o o

Szolnok m. VSZ 1972. szeptember 17-én Szolnokon III.o. női törversenyt rendezett.

Eredmény:

1. Sella Sz.MÁV, II. Gyarmati Bcs.VTSK 6 gy., 3. Mészáros BSE 5 gy., 4. Eitner OSC 5 gy., 5. Volter Sz.MÁV 5 gy., 6. Fall OSC 3 gy., 7. Adorján Bcs.VTSK 3 gy., 8. Tar Tata-bánya Bányász 1 gy.

o o o o

RÁBA ETO 1972.szeptember 24-én III.o. női törversenyt rendezett Győrött 36 indulóval.

Eredmények:

1. Mester AR. 6 gy., 2. Port AR. 6 gy., 3. Horváth Győr Ép., 4. Völgyesi ETO 4 gy., 5. Pátkai Tata 4 gy., 6. Török Várp. 4 gy., 7. Biró Komárom 4 gy., 8. Solyos Komárom.

o o o o

Az m.TS Heves megyei T.VSZ. 1972.szeptember 24-én III.o. kardversenyt rendezett Egerben 40 fő részvételével.

Eredmények:

1. Köröndi Csepel 7 gy., 2. Virág Eger 5 gy., 3. Varró Eger 4 gy., 4. Wolszki Eger SI 4 gy., 5. Jirkovszki Ozd 3 gy., 6. Kőszegi Spatak 3 gy., 7. Ender Csepel 1 gy., 8. Mezei Eger SI 1 gy.

o o o o

Szolnok m.VSZ 1972.szeptember 25-én ifi fiu törvívást rendezett Szolnokon 7 csapat részvételével.

Eredmények:

1. Szolnoki MÁV 4 gy., 2. Szolnoki MÁV 2.csap. 3 gy., 3. Szolnoki MÁV 3 csap. 2 gy., 4. Tszmiklós I., 5. Békéscsaba VTSK 1 gy.

VIVÓ HIRADÓ a Magyar Vivó Szövetség hivatalos lapja. Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság. Szakszerkesztő: Dávid Sándor. Szerkesztő: Székelyhidly Tibor. Szerkesztőség: a Magyar Vivó Szövetség hivatalos helyisége: Budapest, V. Rosenberg házaspár u. 1. Telefon: 114-800; 119-080. Kiadja: a Sportpropaganda Vállalat, Bp. XIV. Istvánmezei út 3. Felelős kiadó: Béres Tibor igazgató. - Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál /KHI. Budapest, V. József nádor tér 1./ közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI. 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj fél évre: 24.- Ft. Egész évre: 48.- Ft. Számonként kapható még a Sportpropaganda Jegyirodájában Bp. VIII. Rákóczi út 57/a. Egyenként: 4.50 Ft.

Index szám: 26.922